

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra severoamerických studií

Bakalářská práce

2022

Jan Knapek

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra severoamerických studií

Socioekonomický vývoj Oklahomy v letech 1889-1907

Bakalářská práce

Autor práce: Jan Knapek

Studijní program: Teritoriální studia

Vedoucí práce: PhDr. Pavel Szobi, Ph.D.

Rok obhajoby: 2022

Prohlášení

- 1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.**
- 2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.**
- 3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.**

V Praze dne ...1.8.2022

Jan Knapek

Bibliografický záznam

KNAPEK, Jan. *Socioekonomický vývoj Oklahomy v letech 1889-1907*, Praha, 2022. 49 s. Bakalářská práce práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií, Katedra severoamerických studií. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Pavel Szobi, Ph.D.

Rozsah práce: 64510 znaků

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval panu doktoru Pavlu Szobimu za vedení mé bakalářské práce a cenné připomínky při psaní. Dále chci poděkovat mému bratrově Danielovi za pomoc s kontrolou pravopisu a trefné poznámky týkající se slovosledu. V neposlední řadě děkuji Vojtovi Michalovi za podporu při hledání motivace v průběhu Erasmu.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá vývojem Oklahomy mezi lety 1889-1907. V tomto období prošla Oklahoma rozsáhlou proměnou, během níž se přetransformovala z planin, obývaných indiánskými kmeny, ve stát bílých farmářů a podnikatelů. Cílem práce je rozebrat tento vývoj a znázornit faktory, které ho nejvíce ovlivňovaly. Dále je analyzován turbulentní rozvoj měst a měnící se sociální struktury v Indiánském teritoriu. Práce se také věnuje konkrétním dopadům zpřístupnění Oklahomy osadníkům na životy příslušníků Pěti civilizovaných kmenů. Rovněž je popsán proces, kterým došlo k získání státnosti a jakou roli v něm hráli oklahomští Indiáni.

Klíčová slova: Oklahoma, Guthrie, Indiáni, závod o půdu, přidělování půdy

Abstract

This bachelor thesis is focused on the development of Oklahoma in the years 1889-1907. In this period Oklahoma underwent a substantial transformation. Within less than 20 years, it changed from being a land of Indians, to a state owned by white settlers and businessmen. The goal of this thesis is to analyze the process of changing social structures on the American frontier which appeared at the turn of the century. Furthermore it takes a look at the particular effects of white settlement on the Five civilized tribes and Oklahoma's road to statehood.

Key words: Oklahoma, Guthrie, Indians, land rush, allotment

Title of thesis: Socio-economic development of Oklahoma in the years 1889-1907.

Obsah	
Úvod	8
1.Oklahoma před rokem 1889	11
1.2. Faktory přispívající k otevření území	12
1.2.1. Boomer Movement	12
1.2.2. Železnice	12
1.2.3. Dawesův zákon	13
2.Otevření oklahomského území pro osadníky – První závod o půdu	14
2.1. Guthrie a Oklahoma City po otevření území.	16
2.2. Guthrie	17
2.2.1. Organizace města	17
2.2.2. Socioekonomický vývoj Guthrie	19
2.3. Populační skupiny	20
3.Od samosprávy po teritoriální řízení: 1889-1890	22
4. Indiánské teritorium po roce 1889	25
4.2. Cesta ke státnosti	32
4.2.1. Návrh dvou oddělených států - Indiánský stát Sequoyah	34
4.3. Přírodní bohatství	36
Závěr	42
Použitá literatura	44
Seznam příloh	50

Úvod

Osídlování Oklahomy je naprosto specifický proces v historii Spojených států, který zároveň dokonale vystihuje americkou mentalitu, všudypřítomnou touhu bělochů po půdě a vztah federální vlády k domorodým obyvatelům.

S blížícím se koncem 19. století se Spojené státy nacházely na vrcholu Pozlaceného věku. Územní expanze byla na americkém kontinentě již dávno dokončena a železniční tratě protínaly celou plochu USA¹. Území dnešního státu Oklahoma bylo však osadníkům nepřístupné, neboť náleželo mnoha indiánským kmenům. Jako výsledek silného nátlaku na federální vládu však došlo k zpřístupnění jedné části území v centrální Oklahomě. Tím byl odstartován dlouhotrvající proces, během kterého se bělošská osídlení stále rozšiřovala, na úkor indiánské půdy. Vláda Spojených států toho dosáhla vynucenou amerikanizací indiánských kmenů, během níž došlo k rozpadu kmenových struktur a tradičního způsobu života Indiánů. Zároveň se z Oklahomy stalo lukrativní místo pro podnikatele, kteří v rychle rozvíjejících se městech s minimem federální kontroly viděli příležitost na zbohatnutí.

V rámci této práce analyzuji průběh socioekonomických změn, které vedly k proměnám Oklahomy mezi lety 1889-1907. Pomocí deskriptivní metody zkoumám faktory, které nejvíce ovlivnily vývoj Oklahomy v procesu proměny z indiánské země na 46. stát Spojených států amerických. V první části práce na základě metody sondy zkoumám turbulentní vývoj měst Oklahoma City a Guthrie. Tato města a mnoho dalších, představují jedinečný úkaz v historii USA, jelikož vznikla téměř ze dne na den. V průběhu oklahomských závodů o půdu se takto z pouhých železničních stanic přes noc stávala města, čítající tisíce obyvatel. Města Guthrie a Oklahoma City jsem zvolil jelikož vznikla během prvního závodu o půdu a jedná se také o dvě největší města v Oklahomě. Z jejich vývoje tedy vyvozují podobnou situaci na zbylém území teritoria.

Druhá část práce se věnuje především východní části Oklahomy, tedy teritoriu Pěti civilizovaných kmenů, ve kterém žily kmeny Čeroků, Kríků, Čoktavů,

¹ Mezi lety 1880-1890 bylo vybudováno více než 110 000 km nových tratí.

Čikasavů a Seminolů.² Metodou analýzy odpovídám na výzkumnou otázku - Jaké byly důsledky otevření Oklahomy osadníkům pro příslušníky Pěti civilizovaných kmenů. První otevření oklahomského území ani zdaleka nenasytilo touhu osadníků po půdě, dokonce došlo k jejímu zvýšení. Kmeny čelily stále zvyšujícím se nátlakům, aby odstoupily od tradičního kolektivního držení půdy. Federální vláda se prostřednictvím několika organizací snažila kmeny přesvědčit k osvojení kapitalistického způsobu života a asimilace do americké společnosti. K tomu mělo dojít přidělením pozemků do vlastnictví jednotlivých Indiánů³. „Přebytečná“ plocha byla následně zpřístupněna osadníkům. V práci zkoumám průběh tohoto procesu, reakci kmenů a důsledky přidělování půdy nejen pro kmeny, ale i pro celý vývoj Oklahomy.

Důležitou roli ve vývoji Oklahomy hrála i těžba nerostného bohatství. Spolupráce železnic a společností těžících uhlí vyústila v přítomnost dalších nepůvodních obyvatel v Indiánském teritoriu. Ještě větší důsledky mělo objevení ropných ložisek nedaleko města Tulsa, na území kmene Kríků. Nález černého zlata způsobil další vlnu migrace do indiánského území a byl důležitou prerekvizitou pro získání státnosti Oklahomy v roce 1907.

Při výzkumu jsem využíval primární i sekundární zdroje. Mezi využitá prameny patří smlouvy federální vlády s indiánskými kmeny, ústava navrhovaného indiánského státu a také dobový tisk. Ten je dostupný v online archivu na webových stránkách *Oklahoma Historical Society*⁴. Archiv obsahuje i dobové fotografie, které jsem využil k bližší analýze rozvoje měst a rovněž pro lepší vizuální představu tématu. Nejvíce jsem čerpal ze sekundárních zdrojů. Poněvadž téma osidlování Oklahomy není v českém prostředí prozkoumané, využíval jsem výhradně anglofonní zdroje. Pro vyhledávání odborných článků na specifická témata jsem používal především online databáze *JSTOR* a *Google Scholar*. Velmi přínosná byla monografie *1889: The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City*, amerického historika Michaela J. Hightowera. Kniha mi dala dobrý základ pro historický kontext celé práce a rovněž jsem z ní čerpal při psaní o

² V práci používám českou formu překladu kmenů *Cherokee, Creek, Choctaw, Chickasaw* a *Seminole*.

³ V angličtině se tento proces nazývá *allotment*, v práci používám výraz „přidělování půdy“.

⁴ <https://gateway.okhistory.org>

prvním závodě o půdu a městu Oklahoma City. Dalším z užitečných zdrojů byla kniha Williama Hagana, *Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893*. Autor důkladně popisuje první vyjednávání s kmenem Čerokí ohledně oddání území a přidělování půdy jednotlivým Indiánům. V neposlední řadě jsem čerpal z databáze ProQuest, ve které je dostupné velké množství disertačních prací, věnujících se Oklahomě.

1.Oklahoma před rokem 1889

Pro řádné pochopení problematiky osidlování Oklahomy je nutné znát historický a geografický kontext území, jež se koncem devatenáctého století stalo novým pomezím Spojených států. Území dnešního státu Oklahoma bylo od třicátých let devatenáctého století obýváno mnoha indiánskými kmeny, které byly násilně přemístěny ze svých domovů na americkém jihu. Federální vláda pro ně vytvořila systém rezervací a kmenům bylo prostřednictvím smluv a dohod s určitými podmínkami poskytnuto zaručení samosprávy. Smlouvami z roku 1866⁵ došlo mimo jiné k vytvoření neutrálního území v centru dnešní Oklahomy. Tato oblast, zvaná *Unassigned lands*, tedy nepřidělená území, o rozloze 1 887 769 akrů (podobně jako Plzeňský kraj) nebyla poskytnuta žádnému z kmenů.⁶ Území před rokem 1866 náleželo společně Seminolům a Kríkům, a v důsledku jejich spolupráce s Konfederací během občanské války jim bylo smlouvami odebráno.⁷ Součástí těchto Rekonstrukčních dohod, jež byly uzavřeny s každým z Pěti civilizovaných kmenů, byly velice důležité články, ze kterých benefitovala především federální vláda. Nejvýznamnějším článkem pro budoucnost regionu byl paragraf, umožňující kongresu udělovat železničním společnostem právo na výstavbu tratí skrz Indiánské teritorium.⁸

Pěti civilizovaným kmenům byla slíbena kmenová suverenita a výhradní právo na osidlování svých území. Výjimku však měli zaměstnanci federální vlády s pověřením o pracovních záležitostech a zaměstnanci železničních společností.⁹ Kmeny tedy nemohly počítat s nerušeným životem na oklahomských planinách. Železniční společnosti privilegované federální vládou snadno získávaly povolení k budování tratí skrz indiánské teritorium. Potřeba přepravy dobytka z Texasu na

⁵ V těchto smlouvách se vůbec poprvé objevil název *Oklahoma* v oficiálním dokumentu Spojených států. Název navrhl člen kmene Čoktavů a v maskogijštině znamená „rudý lid“.

⁶ Karen Maguire a Wiederholt, Branton. "1889 Oklahoma land run: the settlement of Payne County." *Journal of Family History* 44, no. 1 (2019): 57.

⁷ Hightower, Michael J. 1889, *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City*. (Norman: University of Oklahoma Press, 2018), 9.

⁸ Treaty with the Cherokee, 1866. July 19, 1866. Ratified July 27, 1866, článek XI, [https://treaties.okstate.edu/treaties/treaty-with-the-chokeee-1866.-\(0942\)](https://treaties.okstate.edu/treaties/treaty-with-the-chokeee-1866.-(0942)), (staženo 1.8.2022).

⁹ Hightower, 1889: *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City*." *University of Oklahoma Press*, 6.

východní pobřeží vedla k výstavbě prvních tratí.¹⁰ To byla první předzvěst budoucího osidlování, neboť s železnicí je úzce svázán vznik a rozvoj měst, v tomto případě se jednalo o příchod bílých osadníků do indiánského teritoria.

1.2. Faktory přispívající k otevření území

1.2.1. Boomer Movement

Nejsilnějším hlasem volajícím o zpřístupnění indiánských území bylo hnutí zvané *Boomers*. Sdružení farmářů především z Kansasu pod vedením Davida Payna opakovaně podnikalo výpravy do *Unnasigned lands*, kde *Boomers* následně zakládali stanové osady s cílem zbudování permanentních osídlení. Tyto „invaze“ do oklahomského území však končily zásahem federálních vojsk a vyhnání boomerů z území. Hlavním argumentem pro zpřístupnění území pro osadníky byl fakt, že půda je majetkem federální vlády a nikoli indiánským kmenů. Tím pádem má spadat pod veřejnou doménu a musí tedy být přístupná pro osídlení.¹¹ Dalším velmi častým argumentem, byl americkou společností přijmaný názor, že indiánská půda je kmeny nedostatečně využita. Ve stále zrychlujícím se vývoji v „pozlaceném věku“ bylo množství nezužitkovaného území vnímáno jako tmavá skvrna a brzda západní civilizace.¹² Ačkoli žádná z boomerských expedic nevyústila ve vznik permanentních osad v oklahomském teritoriu, bylo hnutí klíčové pro budoucí otevření území. *Boomers* se zasloužili především o rozšíření povědomí o neosídlených pláních a s tím spojenou vlnu zájmu americké veřejnosti.¹³

1.2.2. Železnice

Důležitým faktorem ve vývoji nejen oklahomského území, ale celých Spojených států v druhé polovině 19. století byl rozmach železnice. První trať skrz indiánské teritorium byla uvedena do provozu již v roce 1870 společností

¹⁰ Hightower, 1889: *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.* 11.

¹¹ Burrill, Robert M. "The establishment of ranching on the Osage Indian reservation." *Geographical Review* (1972): 530.

¹² *Ibid.*, 530.

¹³ Bobby Harold Johnson, "Some Aspects of Life in the 'Land of the Fair God': Oklahoma Territory, 1889-1907" (Disertační práce, The University of Oklahoma, 1967), 14.

Missouri–Kansas–Texas Railroad, též zvanou *Katy*.¹⁴ Federální vláda umožnila společnosti průjezd kmenovými územími především z pragmatických důvodů. Železnice sloužila hlavně k přepravě dobytka z Texasu do severních a východních měst, kde byla vysoká poptávka po skotu z velkých plání.¹⁵ Později se na scénu dostaly další společnosti, jež od federální vlády dostávaly granty na stavbu tratí skrz indiánské země.

Výstavba železnic znamenala i potřebu technického zázemí pro vlaky, obydlí pro drážní zaměstnance a pobočky pošty, které vznikaly společně se stanicemi. Stanice byly umístěny v pravidelných, zhruba desetimílových rozestupech. Společnost Santa Fe na severo-jihní trase skrz nepřidělená území zřídila mnoho stanic, okolo kterých později vyrostly významné oklahomské města; především Guthrie a Oklahoma City. Železniční společnosti též zbudovaly města v teritoriích náležícím Pěti civilizovaným kmenům. Města jako Vinita, Ardmore, nebo Ada do indiánského území přinesly mnoho lidí, kteří se začali zajímat o zdánlivě nevyužitou půdu ve středu Oklahomy. Zvýšené napětí mezi potenciálními osadníky, společně s opakovanými invazemi Boomerů do nepřidělených území značně přispělo k rozhodnutí federální vlády o otevření území pro osídlení.¹⁶ Neméně důležitou součástí výstavby tratí bylo i zbudování telegrafních drátů. To znamenalo především urychlení a zjednodušení komunikace mezi osadami i se sousedními státy.¹⁷

1.2.3. Dawesův zákon

Dalším krokem k otevření Oklahomy pro bílé osadníky byl Dawesův zákon z roku 1887. Tento zákon umožnil federální vládě rozpuštění kmenových území a přidělení půdy jednotlivým indiánům do soukromého vlastnictví (allotment). Zákon fakticky ukončil kmenovou suverenitu a integroval indiány do

¹⁴ Preston George a Sylvan R. Wood. "The Railroads of Oklahoma." *The Railway and Locomotive Historical Society Bulletin* 60 (1943): 9, <https://www.jstor.org/stable/43516811> (staženo 28.6.2022).

¹⁵ Al Feighney, „Missouri, Kansas and Texas Railroad“ (Disertační práce, Southeastern State Teachers College, 1938), 18.

¹⁶ Kathryn Bailey, „Lust for Land: The Significance of Cattle Trails and Railroads in Indian Territory“. (disertační práce. University of Central Oklahoma, 2021), 80.

¹⁷Hightower, 1889: *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.* University of Oklahoma Press, 131.

kapitalistického způsobu života. Každému dospělému členovi jednotlivých kmenů bylo přiděleno 160 akrů půdy, jež mohla být prodána po 25 letech. Přebytečná půda, která nebyla přidělena indiánům, měla být poskytnuta k prodeji bílým osadníkům.¹⁸ Dawesův zákon měl sloužit jako prostředek k asimilaci indiánů do americké kultury, především však způsobil narušení indiánské kultury, větší kontrolu federální vlády nad indiánskými záležitostmi, a připravil kmeny o dvě třetiny jejich území.¹⁹ Z počátku se zákon netýkal indiánů pěti civilizovaných kmenů, to se ovšem změnilo Curtisovým zákonem v roce 1898.²⁰ Implementace tohoto zákona byla nutnou prerekvizitou pro možnost osídlení celé západní části Oklahomy a postupné zpřístupňování jednotlivých území prostřednictvím pěti závodů o půdu (1889, 1891, 1892, 1893, 1895), jedné loterie (1901) a jedné aukce (1906).²¹

2.Otevření oklahomského území pro osadníky – První závod o půdu

Po dlouholetém úsilí a nátlaku Boomerů na Washington mohli příznivci osídlení slavit. Jakožto jeden z posledních zákonů před odchodem z funkce podepsal prezident Grover Cleveland *Indian Appropriation Act*, 2. března 1889. Na základě tohoto zákona měla nepřidělená území být zpřístupněna bílým osadníkům, shodně se zákonem o domovinách (Homestead Act).²² To znamenalo, že kdokoli měl možnost vyznačit si pozemek o maximální velikosti 160 akrů po zaplacení poplatku 1,25\$ za akr půdy. V případě měst se jednalo o plochy s maximálním rozsahem 320 akrů. Nástupce Clevelanda v prezidentské funkci Benjamin Harrison následně 23. března 1889 vyhlásil proklamaci o oficiálním otevření nepřidělených území, které se mělo konat o měsíc později, tedy 22. dubna 1889.²³

¹⁸ Hightower, *1889: The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.*, 123.

¹⁹ Sandy Grande, *Red Pedagogy: Native American Social and Political Thought* (Rowman & Littlefield, Publishers, 2004), 43.

²⁰ Zachary Tyler Johnson, „Reservation About Reservations: A Political History of Congress' Regulation of the Native Tribes of Oklahoma”. *History Capstone research papers 8*, (2019): 10, https://digitalcommons.cedarville.edu/history_capstones/8/ (staženo 19.5.2022).

²¹ Oklahoma History Center Education Department, *The Opening of Oklahoma*, <https://www.okhistory.org/pdf/openingofoklahoma.pdf>, (staženo 1.8.2022).

²² Hightower, *1889: The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.*, 152.

²³ *Ibid.*, 153.

Otevření území mělo probíhat formou závodu – půda bude náležet tomu, kdo si jako první pomocí kolíků vyznačí parcelu a následně jí zaregistruje na pozemkovém úřadě. Nově zpřístupněný region byl rozdělen na západní a východní oblast. Úřad pro západní část byl umístěn ve stanici Kingfisher Creek, na místě dnešního města Kingfisher. Úřad obsluhující východní část se z počátku měl nacházet v Oklahoma City, později však byl zřízen v Guthrie²⁴

Relativně krátká doba mezi prezidentskou proklamací a dnem otevřením území nedávala federální vládě příliš mnoho času na důkladnou organizaci. Ve spěchu vyhovět půdychtivým osadníkům, bylo opomenuto vyřešení otázky ohledně fungování teritoria po jeho otevření. *Indian Appropriation Bill* zákon z počátku března 1889, který konkrétně definoval území jež měla být zpřístupněna²⁵, neobsahoval několik klíčových částí. Především chyběla jakákoli zmínka o vytváření vlád na teritoriální, okresní i městské úrovni. Zákon dále nikomu nepřidělil autoritu k vytyčení pozemků pro výstavbu města na vhodných místech, jako byly železniční zastávky.²⁶ Zákon sice umožnil autorizovaným městským společnostem přístup na potenciální pozemky měst problém byl však v tom, že tyto společnosti mohly získat autorizaci pouze na územích s ustavenou teritoriální nebo státní vládou. Jak již bylo zmíněno, toto se Oklahomy netýkalo. Tato kuriózní situace byla jedním z problémů absence teritoriální správy, což podstatně brzdilo rychlost rozvoje v prvním roku osidlování Oklahomy.

Před polednem 22. dubna 1889, desítky tisíců potenciálních osadníků ze všech koutů Unie čekaly po celé délce hranic indiánského území na start závodu. Největší koncentrace lidí se nacházela na jižní hranici Kansasu. Města jako Arkansas City, Coffeyville a většina hraničních měst byla ve dnech předcházejících závodu přeplněna zájemci o oklahomskou půdu.²⁷

²⁴ Hightower, 1889: *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.*, 155.

²⁵ *Ibid.*, 152.

²⁶ Sherrilyn Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“ (disertační práce, The University of Oklahoma, 1999), 101.

²⁷ Hightower, 1889: *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.*, 156.

2.1. Guthrie a Oklahoma City po otevření území.

Turbulentní vývoj oklahomského území po zpřístupnění osadníkům je vhodné popsat na příkladech měst Guthrie a Oklahoma City. Měst, jež spojovalo podobně vysoké množství obyvatel, i silný konkurenční boj o získání privilegií hlavního města. Obě města vyrostly doslova přes noc; den po otevření Oklahomy čítaly přes 10 000 obyvatel.²⁸Zatím se však nedalo mluvit o plnohodnotných městech, neboť veškeré obydlí měla formy pouhých stanů. Z dobových fotografií, pořízených v Oklahoma City v den závodu o půdu je patrné, že počáteční vývoj města byl opravdu velmi rychlý. Na fotografii, pořízené 22. dubna, dvě hodiny před otevřením území je vidět planina, na které se nachází pouze železniční stanice a několik dřevěných domků.²⁹ Stejně místo je zachycené o čtyři dny později; na místě planiny již stojí stanové městečko.³⁰ Oklahoma City však rychle získala podobu, která více připomínala opravdové město. Pouhých deset dní po otevření území již na místě stanů stály dřevěné domy.³¹

První dny měst lze popsat jako dny plné kolektivního nadšení, neboť většinu osadníků spojoval cíl zbudování nového, lepšího života v bývalém indiánském teritoriu. Zároveň však chyběla organizace federální vlády. To znamenalo časté neshody a potyčky ohledně zabírání parcel. Častou příčinou sporů v prvních dnech bylo též odhalení lidí, kteří hranice indiánského teritoria překročili ještě před oficiálním otevřením území. Tito lidé, nazýváni podle brzkého vstupu do Oklahomy *Sooners*, byli oficiálně vyloučeni z možnosti zaregistrování parcel. I přes to však bylo nesnadné zjistit kdo a za jakých okolností překročil hranice dřívě. Nebylo neobvyklým jevem, že mezi *Sooners* patřili vojáci, nebo zaměstnanci federální vlády, kteří se na území nacházeli již před otevřením teritoria. Tato skupina lidí byla označovaná *Legal Sooners*, tedy ti s povolením pobývat v Oklahomě ještě před otevřením území. Podle výpovědí několika osadníků se den před závodem o půdu na místě budoucího Guthrie nacházelo přes 300 lidí. Tato

²⁸ Oklahoma History Center Education Department, The Opening of Oklahoma, <https://www.okhistory.org/pdf/openingofoklahoma.pdf>, (staženo 1.8.2022).

²⁹ Neznámý autor, Land Opening, fotografie, 22.4.1889, *The Gateway to Oklahoma History*, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1593220>), (staženo 2.8.2022).

³⁰ Neznámý autor, Oklahoma City, fotografie, 26.4.1889, *The Gateway to Oklahoma History*, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1593220/>), (staženo 2.8.2022).

³¹ Meyers Photo Shop, Oklahoma City, fotografie, 2.5.1889, *The Gateway to Oklahoma History*, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1121345/m1/1/?q=oklahoma%20city>), (staženo 2.8.2022).

skupina se skládala především z administrativních pracovníků, vojáků, zaměstnanců železnice, výběrčů daní a dalších nespecikovaných pracovníků³²

2.2. Guthrie

Socioekonomický vývoj Guthrie i dalších oklahomských měst je z podstaty okolností jejich vzniku veskrze odlišný od zbytku amerických měst. Guthrie nemá historii postupného osidlování a pomalého vývinu z vesnice na město, jež obvykle bývá ovlivněn dekádami migrace nových obyvatel a přirozeného běhu času. V případě Guthrie byl počátkem zběsilý závod přes Velké pláne, který následující den vyústil v existenci města (sice stanového, ale přesto města) čítajícího 15 000 obyvatel.³³ V dnech následujících založení Guthrie do města stále proudili noví osadníci, ale i zámožní podnikatelé, kteří s sebou přinesli kapitál a chuť přetransformovat stanové město na významnou metropoli.(218)

2.2.1. Organizace města

Jelikož byla rozloha měst v souladu s prezidentskou proklamací omezena na 320 akrů, z počátku vznikly 4 části fungující jako samostatné městské jednotky, které se později sloučily do jednotného Guthrie. Jednalo se West Guthrie, Guthrie Proper, East Guthrie a Capitol Hill (viz. tabulka č.1)

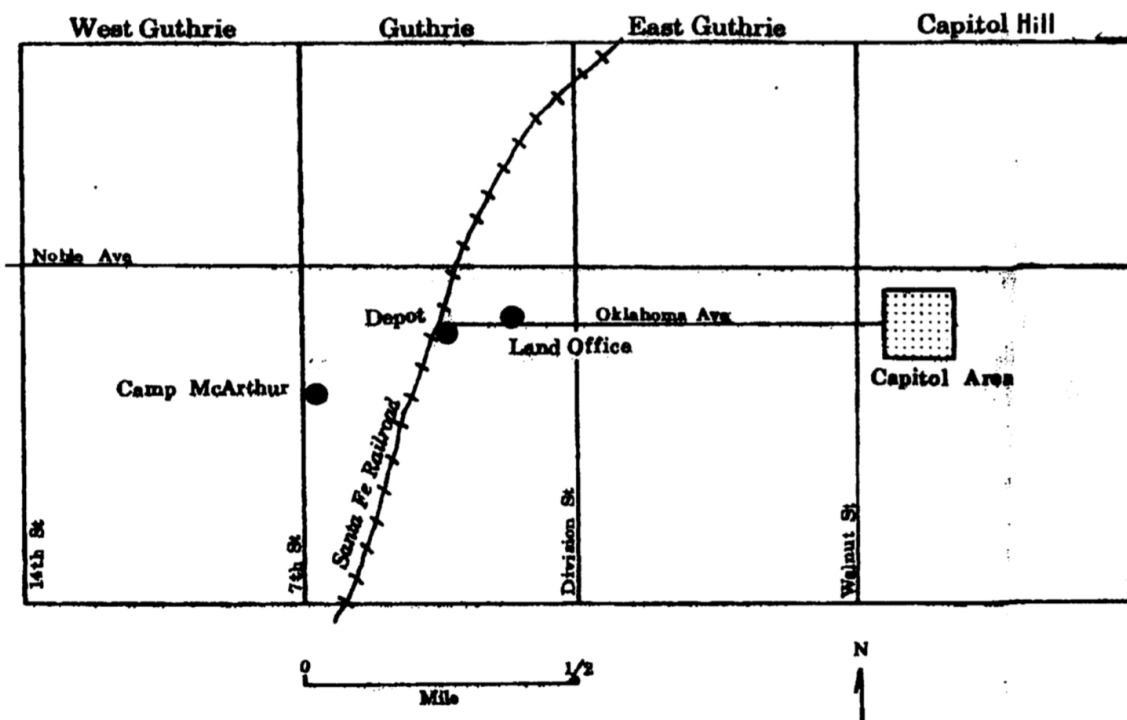
O tyto nejprestižnější parcely byl nesmírný zájem a jejich zabírání se neobešlo bez kontroverzí a ohýbání zákonů. Každá z městských částí byla rozdělena na další podsekce, které byly převážně nelegálně zabrány díky vazbám na vládu, nebo železniční společnosti (viz. tabulka č.2)

Jedním z prvních kroků nových osadníků bylo zformování městské rady a místní samosprávy.³⁴ Již od prvního dne existence města probíhala řada schůzí nových občanů. Jedním z hlavních bodů jednání byla otázka nelegálních záborů pozemků

³² Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 99.

³³ Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 217.

³⁴ *Ibid.*, 218.

Tabulka č. 1 Čtyři jednotky města Guthrie, 1889

Zdroj: Reece, „Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910”, 216.

WEST GUTHRIE

- Section 8 – NW $\frac{1}{4}$ = Mark S. Cohn, Legal Sooner, Gov't Manipulated
 SW $\frac{1}{4}$ = James Feagins, Legal Sooner, Railway Manipulated

GUTHRIE PROPER

- Section 8 - NE $\frac{1}{4}$ = Mark S. Cohn, Legal Sooner, Gov't Manipulated
 SE $\frac{1}{4}$ = Mark S. Cohn, Legal Sooner, Gov't Manipulated

EAST GUTHIRE

- Section 9 - NW $\frac{1}{4}$ = Huckleberry, Deputy Marshal, Gov't Manipulated
 NW $\frac{1}{4}$ = Turner, Deputy Marshal, Gov't Manipulated
 NW $\frac{1}{4}$ = Ramson Payne, Deputy Marshal, Gov't Manipulated
 NW $\frac{1}{4}$ = X. Fitzgerald, Legal Claimant
 NW $\frac{1}{4}$ = Townsite claimants who ignored Fitzgerald's stakes
 SW $\frac{1}{4}$ = Huckleberry, Deputy Marshal, Gov't Manipulated
 SW $\frac{1}{4}$ = V. B. Paine, Legal Claimant
 SW $\frac{1}{4}$ = Winfield Townsite Group, Illegal Sooners

CAPITAL HILL

- Section 9 –NE $\frac{1}{4}$ = Herbert W. Wolcott, Legal Claimant
 SE $\frac{1}{4}$ = Henry Baker, Soldier's Declaratory Stment, Legal Claimant

Tabulka č.2 Seznam osob, které uplatňovaly nárok na jednotlivé městské parcely.

Zdroj: Reece, „Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910”, 176.

ze strany *Sooners*. Vzhledem k neexistujícím federálním zákonům bylo na samotných obyvatelích, aby se se situací vypořádali po svém. Následujícího dne, tedy 23.4, proběhla další schůze, čítající přes 4000 lidí. Existuje několik různých výpovědí ohledně přesného průběhu jednání. S jistotou však lze říci, že mezi dny 23-25.4 1889 došlo k utvoření místních samospráv jednotlivých částí Guthrie. V souvislosti s tím byl zvolen první starosta města Guthrie Proper, kterým se stal STAROSTA, a členové městské rady.³⁵ Rovněž byl započat proces vyznačování ulic a katastrální mapy Guthrie. V tomto ohledu docházelo k mnoha sporům, především týkajících se názorově odlišných návrhů o plánované infrastrukturu města, například které z parcel budou rohovými a podobně. Nevyjasněné nároky na pozemky, otázka *sooners*, společně s bující pozemkovou spekulací tedy značně komplikovaly plynulost počátečního vývoje.³⁶

Neméně častým jevem v počátečních pozemkových záležitostech byla rozsáhlá korupce týkající se záborů jednotlivých pozemků ³⁷

2.2.2. Socioekonomický vývoj Guthrie

Všudypřítomný podnikatelský duch Američanů byl v Guthrie přítomen od samého počátku existence města. Již první večer po závodu o půdu byly v provozu restaurace operované ze stanů a krytých vozů. Ti kteří vlastnili pouze žiletku a chtěli si přivydělat, otevřeli holičství. Nejžádanější a nejméně dostupnou komoditou však byla čerstvá voda. Jediným zdrojem vody byl potok Cottonwood, jeho kvalita však byla vzhledem k zabahnělosti nedostačující. Existovala také možnost užití vody v depu, její množství ale bylo kvůli potřebám železnice omezeno. Proto bylo okamžitě započato hloubení studen a výstavba jednoduchého systému přívodu užitkové vody z potoku Cottonwood. Studny se rychle osvědčily jako efektivní zdroj vody, jež se začala prodávat za 5 centů za litr.³⁸

Jedním z rychle rozvíjejících se odvětví v novém městě bylo bankovníctví. Mnoho osadníků si s sebou do Oklahomy přineslo značné úspory, a proto byla velká

³⁵ Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 189-189

³⁶ *Ibid.*, 195.

³⁷ Hightower, *1889: The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.*, 156.

³⁸ Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 224-225.

poptávka po možnostech jejich uložení. Již v odpoledních hodinách 22. dubna vzniklo několik bank, jejichž pobočkami byly, jako všechny ostatní obydlí v Guthrie, pouhými stany. Zde se opět ukázalo úskalí absence federální legislativy, jelikož chyběly jakékoli směrnice pro zakládání a regulaci bankovních institucí. Mnoho ambiciózních bankéřů také otevřelo své pobočky bez dostatečného kapitálu, což vedlo k nevyhnutelnému bankrotu. Takový osud potkal většinu bank založených v prvních měsících po závodu o půdu.³⁹ Podle článku novin *Washington Post* bylo 4. května v provozu 5 bank a 6 novinových nakladatelství⁴⁰

2.3. Populační skupiny

Vzhledem ke specifické historii zpřístupňování Oklahomy, byl i výsledek procesu osidlování území jedinečný. Ohromné množství osadníků z celých Spojených států se vydalo za novým životem na Divokém západě. Evropští imigranti také tvořili jednu část nových přistěhovalců, ne však dostatečné míře, aby došlo k výraznému míšení kultur. Přistěhovalci ze starého kontinentu byli především německého, irského a také českého původu. V případě těchto zahraničních osadníků docházelo většinou k vytváření městských komunit stejnojjazyčných imigrantů.⁴¹ To je patrné na příkladě skupiny českých přistěhovalců, kteří získali pozemky ve druhém závodě o půdu v roce 1891. Na parcele Františka Bárty vzniklo město Praha (později přejmenované na Prague) a stalo se centrem české komunity v Oklahomě.⁴² Situace u dalších národnostních skupin byla podobná; většina německých osadníků žila pohromadě v pěti různých osadách.⁴³ Jelikož zahraniční osadníci tvořili jen 5% z celkové populace imigrantů do Oklahomy, byl jejich vliv na formování kultury regionu zanedbatelný.⁴⁴

³⁹ Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 226.

⁴⁰ *Ibid.*, 241.

⁴¹ Michael Owen Roark, „Oklahoma territory: Frontier Development, Migration, and Culture Areas“ (disertační práce, Syracuse University, 1979), 145.

⁴² Smith, Philip D.. „From Praha to Prague: Assimilation and ethnic identity in an American farm town, Prague, Oklahoma, 1891--1930.“ (2010), 72.

⁴³ Roark, „Oklahoma territory: Frontier Development, Migration, and Culture Areas“, 137.

⁴⁴ Roark, „Oklahoma territory: Frontier Development, Migration, and Culture Areas“, 132.

Největší dopad na socioekonomický rozvoj Oklahomy měli tedy rodilí Američané. Vzhledem ke geografické poloze regionu, bylo složení amerických přistěhovalců různorodé: 52% z nich pocházelo ze středozápadu/severovýchodu, zatímco 48% z jižních států. Nejvíce lidí přišlo ze sousedního Kansasu a Texasu. Oklahoma se však nestala „tavícím kotlem“, ve kterém by došlo k promíchání dvou výrazně odlišných amerických kultur. Namísto toho vzniklo území s patrným rozdělením mezi severem a jihem, v jehož středu stálo město Oklahoma City, kde docházelo k překrývání obou kultur.⁴⁵

Další z obyvatelských skupin byli Afroameričané. Pro většinu přistěhovalců bylo hlavní motivací přesunu do Oklahomy získání levné půdy. Pro Afroameričany byla Oklahoma nejen šancí na nový začátek, ale především možnost vymanit se z všudypřítomné diskriminace, které čelili v jižanských státech. Za zmínku stojí snaha o vytvoření černošských komunit, ve kterých by fungovala samospráva a ekonomická samostatnost. Absence institucionálních struktur znamenala možnost vytvořit města, bez přítomnosti bělošské nadvlády. Tato vize motivovala tisíce černochoů k cestě do Oklahomy; jedním z hlavních iniciátorů jejich přesunu byl Edward McCabe. McCabe se zabýval myšlenkou černošské kolonizace Oklahomy, navrhoval dokonce možnost, že by se Oklahoma stala celým černošským státem.⁴⁶ Tento plán však nedokázal prosadit, jelikož se brzy ukázalo, že Afroameričané budou i v Oklahomě čelit rasismu, a to nejen ze strany bělochů, ale i Indiánů. Proto bylo jedinou možností vznik izolovaných komunit. Jedním příkladem alespoň částečného úspěchu černošských měst je město Langston, které vzniklo z iniciativy Edwarda McCabea. Langston se měl stát bezpečným útočištěm pro Afroameričany a prosperujícím městem s vyhlídkou na život bez utlačování bělochy. Pomocí novinových inzerátů McCabe v jižanských státech propagoval Langston jako plnohodnotné, fungující město. Inzerát navíc obsahoval fotografie, zobrazující několikapatrové budovy jakožto příklad možného vývoje města. Doopravdy však byl Langston pouhou stanovou osadou uprostřed rozlehlé pláně, což vedlo ke zklamání mnoha lidí, kteří si inzerát mylně

⁴⁵Ibid., 126.

⁴⁶ Mozell C. Hill, „The all-Negro communities of Oklahoma: the natural history of a social movement.“ *The Journal of Negro History* 31, č.3 (1946): 262, (<https://doi.org/10.2307/2714893>), (staženo 4.5.2022).

vyložili jako aktuální stav města.⁴⁷ Propagace na jihu se ukázala být efektivní strategií. V lednu 1891, rok po založení města, žilo v Langstonu přes 600 obyvatel a každý z nich byl Afroameričanem. Rozvoj města je patrný na mnoha podnicích, které se v něm nacházely: šest obchodů s potravinami, dvě prodejny s alkoholem, dva kováři a dva holiči.⁴⁸ Počátečním úspěchem zároveň město přilákalo další obyvatele a stalo se prosperující černošskou komunitou. Další vývoj však brzdila nepřítomnost železničního spojení. Obyvatelé Langstonu se opakovaně snažili přesvědčit společnost k výstavbě tratí, ale neměli úspěch a vývoj města začal stagnovat. V roce 1900 Langston čítal okolo tisíc obyvatel, vidina dalšího rozvoje však byla v nedohlednu.⁴⁹ Vize Edwarda McCabea byla tedy naplněna jen částečně. V prvních letech své existence však bylo město Langston prosperující komunitou, která se stala majákem naděje pro Afroameričany, hledající úkryt před diskriminací a utlačováním. Příklad města Langston zároveň poukazuje na kritickou důležitost železnice pro konstantní rozvoj měst v Oklahomě. Absence železničního spojení znamenala izolaci od okolního světa, a nevyhnutelně vedla k postupnému úpadku měst bez vlakových tratí.

3.Od samosprávy po teritoriální řízení: 1889-1890

Jak je již patrné z předchozí kapitoly, absence zákonodárných orgánů komplikovala počáteční vývoj oklahomského území. Zhruba 60 000 nových osadníků bylo odkázáno na život bez práv a ochran, které by jim za běžných okolností pod organizovaným řízením byly poskytnuty. Namísto toho nezbývalo než zakládat prozatímní městské samosprávy, bez garance jejich dlouhodobého fungování.⁵⁰ Tyto samosprávy byly hnány touhou Oklahomanů po lepší budoucnosti, budoucnosti s levnou půdou a neomezenými podnikatelskými možnostmi pro všechny (bílé) zájemce.

⁴⁷Hill, „The all-Negro communities of Oklahoma: the natural history of a social movement“, 266.

⁴⁸ Kenneth M. Hamilton, „The Origin and Early Developments of Langston, Oklahoma.“ *The Journal of Negro History* 62, č.3 (1977): 275, (<https://doi.org/10.2307/2716955>), (staženo 30.6.2022).

⁴⁹ Hill, „The all-Negro communities of Oklahoma: the natural history of a social movement“, 267.

⁵⁰Emily B. Smith, “The Status of Provisional Governments in Oklahoma.” *The Southwestern Social Science Quarterly* 13, č. 4 (1933): 356, <http://www.jstor.org/stable/42864834>, (staženo 21.5.2022).

Vzhledem k nejasnému a zčásti mimozákonému postavení těchto samospráv panovaly opodstatněné obavy o udržitelnosti takového systému. Časté soudní spory ohledně nároků na pozemky brzdily vývoj města a odrazovaly případné investory, kteří by mohli obohatit místní infrastrukturu.⁵¹ Obyvatelé Oklahomy proto začali vyvíjet nátlak na federální vládu, aby vytvořila teritoriální vládu společně s patřičnou legislativou. Velké úsilí v tomto směru vytvářely především místní novinová nakladatelství. Noviny *The Oklahoma Gazette* a *The Oklahoma City Daily Times* zdůrazňovaly urgentnost situace a opakovaně žádaly kongres o poskytnutí teritoriální správy.⁵²

Odpovědí federální vlády bylo uznání nutnosti učinit potřebné kroky pro vznik oficiálního vládního tělesa v Oklahomě. Prezident Benjamin Harrison a ministr vnitra J.W. Noble mimo jiné vynesli chválu osadníkům Oklahomy za úspěšné vytvoření fungujících samovlád i bez přítomné legislativní autority.⁵³ Navzdory tomu, bylo třeba brát v potaz křehkost dosavadních samospráv a nevyhnutelnost kontroverzí ohledně nároků na půdu. Kongres nakonec po třinácti měsících od závodu o půdu podstoupil potřebné kroky ke stabilizaci politické situace Oklahomě. Zákonem *Organic Act of May 2, 1890* se území stalo oficiálním teritoriem Spojených států. To s sebou přineslo kýženu federální správu společně s patřičnými zákony, jež byly na oklahomské teritorium přeneseny podle vzoru z teritoria Nebraska.⁵⁴ Teritorium Oklahoma se skládalo ze sedmi okresů a vedle bývalého nepřiděleného území do něj patřila západní část dnešního státu Oklahoma. Všechny zbývající indiánské rezervace v západní části Oklahomy v souladu se zákonem *Organic Act*, se měly stát součástí teritoria Oklahoma následně po budoucím a nevyhnutelném zpřístupnění jejich území pro osadníky. Východní část byla oficiálně stále indiánským územím a až do roku 1907, kdy se Oklahoma stala státem, fungovala smíšeně pod federální a kmenovou autoritou.⁵⁵ Nabytí teritoriální správy samozřejmě znamenalo příchod federálních autorit. Prezident Harrison do pozic guvernéra, tajemníka, předsedy nejvyššího soudu a dalších soudců, dosadil především muže s armádní minulostí. Všichni tito

⁵¹Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 215.

⁵²Ibid., 357.

⁵³Ibid., 358.

⁵⁴Ibid.

⁵⁵Ibid.

činitelé sdíleli historii působení v unijním vojsku; zkušenost, která v končícím 19. století byla stále vnímána jako velké plus.⁵⁶

Organic Act ustanovil funkční období těchto pozic na 4 roky a přesně definoval územní zákonodárny sbor, jež se skládal ze dvou komor a podléhal federálnímu kongresu. Byla také vytvořena funkce delegáta do sněmovny reprezentantů Spojených států, který byl volen obyvateli teritoria. Zákon dále definoval rozsah legislativní moci, volební postupy, složení soudního systému a podmínky volebního práva. Zajímavým detailem bylo znemožnění vykonávání jakékoli oficiální funkce polygamistům a bigamistům. Tato ustanovení neplatila pouze pro Oklahomu, ale byla přenesena na všechna stávající teritoria.⁵⁷ *Organic Act* rovněž obsahoval ustanovení týkající se indiánských kmenů. Konkrétně dával územnímu soudu pravomoc řešit spory mezi jednotlivými kmeny, přičemž se formálně postupovalo jako kdyby Indiáni byli občany Spojených států. Jestliže se však jednalo o spory v rámci jednoho kmene, byla jurisdikce přenechána kmenovým soudům.⁵⁸

Prvním guvernérem teritoria se stal George W. Steel z Indiany, pod jehož vedením mohli oklahomané téměř okamžitě spatřit výhody federální správy. V období sucha, jež na počátku 90. let 19. století svíralo americký středovýchod a komplikovalo farmářům žně, požádal vládu o peněžní podporu. Kongres odpověděl finanční injekcí o výši 47 000\$, a zřízením distribučního centra v Oklahoma City, odkud byly do vzdálených vesnic a obydlí posílány zásoby v podobě mouky, brambor, masa a dalších surovin. Steel byl rovněž důležitou postavou ve vývoji oklahomského vyššího školství, neboť na základě jeho úsilí vznikly dvě dnes největší univerzity v Oklahomě (Oklahoma State University, University of Oklahoma)⁵⁹.

S nabytím teritoriálních práv se úsilí obyvatel Oklahomy o větší začlenění pod americkou správu nezastavilo, právě naopak. Ještě v prosinci roku 1889 byl zorganizována sjezd (statehood convention), na kterém delegáti vyjádřili zájem na spojení Oklahomy a teritoria pěti civilizovaných kmenů v jeden stát.⁶⁰

⁵⁶ Reece, „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“, 358.

⁵⁷ Dora Ann Stewart, „*The Government and Development of Oklahoma Territory, 1889–1907*“ (disertační práce, The University of Oklahoma, 1930), 81-83.

⁵⁸ *Ibid.*, 88.

⁵⁹ Hightower, *1889: The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City.*, 156.

⁶⁰ Stewart, „*The Government and Development of Oklahoma Territory, 1889–1907*“, 521.

4. Indiánské teritorium po roce 1889

Otevření nepřidělených území osadníkům neznamenovalo pro indiánské kmeny klid ze strany Američanů, spíše naopak. Jedním z důsledků prvního závodu o půdu bylo hromadné uvědomění si dostupnosti území. Ukázalo se, že půda, která v očích bílých Američanů pouze ležela ladem, může být snadno zpřístupněna široké veřejnosti. V letech následujících oficiálnímu vzniku Oklahomského teritoria postupně docházelo ke zmenšování indiánských území, uzavírání rezervací a stále většímu přílivu bílých osadníků do Oklahomy. Se stále zvyšujícím se počtem obyvatel nového teritoria rostly hlasy volající po nabytí státnosti a začlenění Oklahomy do Unie, k čemuž nakonec došlo v roce 1907.

Mapa Oklahomy v roce 1890 vypadala následovně: Východní část náležela pěti civilizovaným kmenům, na něž se nevztahovalo přidělování půdy. V samém středu bylo území otevřené prvním závodem o půdu. Značná část severní Oklahomy, tzv. Cherokee Outlet bylo území patřící kmenu Cherokee, avšak formálně odděleno od jejich domova na východě. Tato oblast též nazývaná Cherokee Strip sloužila kmenu Cherokee pro generování příjmů, neboť byla využívána rančery⁶¹

Na západ od bývalého nepřiděleného území žily kmeny Kiowa, Komanche, Apache, Wichita a Cadoo. Všechna zmíněná území kromě těch patřících Pěti civilizovaným, byla postupně otevírána a zpřístupňována osadníkům, prostřednictvím závodů, nebo loterií. Významnou roli ve vyjednávání dohod s kmeny ohledně oddání půdy Spojeným státům hrála *Cherokee Commission*. Organizace spadající pod ministerstvo vnitra měla za cíl uzavřít dohody s jednotlivými kmeny, na základě kterých by jejich území připadlo federální vládě a mohlo následně být zpřístupněno osadníkům. Mezi lety 1890-1893 komise vyjednala 11 dohod, které se týkaly více než 15 milionů akrů, jež kmeny oddaly ve prospěch budoucích osadníků.⁶² Komise ztělesovovala myšlenku Manifest destiny, nadřazený pohled Američanů na původní obyvatele a pohlížela na svou činnost

⁶¹ Oklahoma History Center Education Department, The Opening of Oklahoma, <https://www.okhistory.org/pdf/openingofoklahoma.pdf>, (staženo 1.8.2022).

⁶² Chapman, Berlin B. "The Cherokee Commission, 1889-1893." *The Indiana Magazine of History* (1946): 177.

jako snahu o povznesení indiánského národa. Bývalý guvernér státu Michigan a jeden z předsedů komise David H. Jerome se snažil přesvědčit kmeny, že nadbytečné množství půdy je pro ně nevýhodné, jelikož tak velké území nedokážou efektivně spravovat. Argumentoval, že z hustšího osídlení menší plochy a následného prodeje „nepotřebného“ území budou Indiánské kmeny benefitovat.⁶³ Je však zřejmé, že hlavním bodem zájmu celé komise bylo získání co největších benefitů pro ne-indiánské obyvatelstvo.

Přebírání indiánských území federální vládou se zdá být poměrně přímočarou záležitostí. Procesy změn vlastnictví půdy, ke kterým v Oklahomě koncem 19. století docházelo však byly z velké části usnadněny několika historickými faktory. Po konci Občanské války se na Velkých pláních rychle rozvinul chov dobytka. Oklahomu v tomto ohledu nejvíce ovlivňoval Texas, jehož nadbytečný skot mířil na východní trhy. Před výstavbou železničních tratí tak Oklahomu protínalo několik dobytčích stezek, přes které texasští rančeři hnali své stáda do Kansasu, kde byla následně naložena do vlaků. Na cestě skrz indiánské teritorium se dobytek přirozeně pásal na území kmenů. V reakci na to se kmen Cherokee rozhodl vybírat od rančérů daň za možnost využití území *Cherokee Outlet* pro potřeby pastvy. Později z iniciativy chovatelů dobytka vznikla organizace *Cherokee Strip Livestock Association* (dále CSLA), která s indiánskými kmeny uzavírala smlouvy na pronájem jejich území.⁶⁴ Spolupráce s rančery byla z počátku pro kmeny finančně výhodná, území *Cherokee Outlet* bylo pronajímáno za 200 000\$ ročně. Z dlouhodobého hlediska však Indiánům spíše uškodila, neboť ukázala, že indiánská území mohou za jistých okolností být přístupná i bělochům. V reakci na tento pronájem půdy rančérům se mezi farmáři z Kansasu zvedla vlna požadavků na otevření území pro zemědělské účely, když už je stejně přístupné pastevcům.⁶⁵ Jejich přítomnost v *Outletu* byla trnem v oku i Cherokee Commission, která urgovala federální vládu aby tam zakázala chov dobytka, čímž by Čerokiové přišli o značné příjmy, potřebné na fungování jejich vlády.⁶⁶ K otázce

⁶³ William Thomas Hagan, *Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893*. (University of Oklahoma Press, 2003), 43.

⁶⁴ Edward Everett Dale, „History of the Ranch Cattle Industry in Oklahoma.“ *Agricultural History Society Papers* 3 (1925): 317, <https://www.jstor.org/stable/3739258>, (staženo 1.8.2022).

⁶⁵ Roark, „Oklahoma territory: Frontier Development, Migration, and Culture Areas“, 80.

⁶⁶ Hagan, *Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893*, 36.

správného využití území se vyjádřil další ze členů komise Lucius Fairchild, neskrýváje svůj pohled nadřazenosti nad Indiány. V jednom z prohlášení uvedl, že *Outlet* by neměl být domovem Indiánů, jestliže může být poskytnut bělochům za rozumnou cenu. Podle Fairchilda se jednalo o kvalitní půdu pro užití bílých mužů, kteří by ji měli za každou cenu získat.⁶⁷

Na počátku roku 1890 prezident Harrison na základě nátlaku komise vydal proklamaci, zakazující chov a přítomnost dobytka na území *Outletu*. Navzdory tomuto dílčímu úspěchu komise nedokázala s kmenem Čerokí vyjednat předání půdy a hrozilo dokonce její rozpuštění. Poté, co Oklahoma získala status teritoria se *Outlet* stále nacházel v šedé zóně; nespadal pod jurisdikci teritoriální správy, ani nebyly vydány nařízení týkající se podmínek možného prodeje, nebo odstoupení půdy.⁶⁸ Vývoj situace se tedy na jistý čas zastavil a k odstoupení plochy došlo až o dva roky později. V průběhu těchto dvou let probíhal neustálý nátlak federální vlády, s cílem získat od Čeroků území *Outletu*. Nabídky na odkoupení plochy byly opakovaně odmítány, což vedlo jisté nejistotě v rámci kmene, ohledně udržitelnosti takového postoje. Začaly panovat obavy, že jestliže nedojde k dohodě s federální vládou, dojde k násilnému přebrání území. Postoj Spojených států k indiánskému vlastnictví *Outletu*, zůstával neměnný; ohromné množství půdy bylo nedostatečně využíváno a mohlo by lépe sloužit americkým občanům. Především pak těm, na které se nedostalo v závodě o půdu roku 1891 a tisícům dalších zájemců, čekajících na hranicích s Kansasem.⁶⁹

V rámci vyjednávání s komisí vznesl hlavní náčelník kmene Čerokí Samuel Houston Mayes požadavek, na možnost legálního vystěhování vetřelců, přebývajících na území Čeroků. Většinou se jednalo o americké občany, kteří nelegálně žili v indiánském teritoriu a ignorovali nařízení o vystěhování. Vzhledem k tomu, že američtí občané nespádali pod jurisdikci indiánských soudů, bylo pro kmeny problémem se s touto překážkou vypořádat. Pro federální vládu to bylo naopak podnětem pro větší snahu v začlenění indiánského teritoria do

⁶⁷ Chadwick Smith a Faye Teague. "The response of the Cherokee Nation to the Cherokee Outlet centennial celebration: A legal and historical analysis." *Tulsa LJ* 29 (1993): 290, <https://digitalcommons.law.utulsa.edu/tlr/vol29/iss2/13>, (staženo 20.7.2022).

⁶⁸ Hagan, *Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893*, 144.

⁶⁹ *Ibid.*, 146.

Unie, neboť chtěla chránit práva více jak 6000 svých občanů, žijících mimo dosah legislativy.⁷⁰ Po mnoha dnech vyjednávání představil kmen Čerokí protinabídku v podobě osmibodové dohody, jež vedle ceny 3\$ za akr půdy obsahovala finanční kompenzace za ztrátu příjmů z *Outletu*, přístup do federálních soudů, výlučnou jurisdikci týkajících se příslušníků kmene a vyhoštění všech vetřelců z území kmene Čerokí.⁷¹ Tento návrh byl komisí považován jako naprosto nepředstavitelný a jako neúcta vůči prezidentu Harrisonovi a celým Spojeným státům. V otázce ceny jednoho akru půdy komise odmítla překročit původně nabízenou částku 1,32\$, avšak po touze obou stran uzavřít vyjednávání přijala Cherokee Commission poslední nabídku kmene Čerokí, ve výši 8 595 736\$. Částka měla být vyplacena za odstoupení celého území *Cherokee Outlet* o rozloze 6 022 754 akrů, tedy přibližně 1,42\$ za akr.⁷²

Pro srovnání je možné vzít v potaz průměrnou hodnotu půdy za jeden akr v sousedním Kansasu, která činila téměř 20\$.⁷³ Na tomto příkladě lze spatřit jak výhodný byl pro Spojené státy odkup území *Cherokee Outlet*.

Pro Čerokíje mohlo být alespoň jistým zadostiučiněním, že měli poslední slovo v jednání ohledně prodeje a že federální vláda, vyhověla v alespoň částečném vystěhování vetřelců z kmenového území. Nicméně později vyšlo najevo, že vláda nepodnikne potřebné kroky k vypuzení těchto nelegálních osadníků. Naopak Důsledky odstoupení *Outletu* byly však závažné nejen pro Čerokíje, ale i pro ostatní kmeny, žijící v Indiánském teritoriu. Brzy po skončení jednání proběhl největší závod o půdu v historii Oklahomy, kterého se zúčastnilo přes 100 000 zájemců. K dispozici bylo 40 000 pozemků na nedávno ještě indiánské půdě.⁷⁴ Příliv nových osadníků samozřejmě značně navýšil převahu bílých Američanů v Oklahomě. To jednak vedlo k agitaci za další otevírání zbývajících území a také to bylo podnětem pro federální vládu k pokračování v omezování kmenových autorit. Otázka *Outletu* byla tedy vyřešena formálním odkupem půdy americkou vládou. Reálně se však jednalo o donucené odstoupení území, ke kterému došlo

⁷⁰ Hagan, *Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893*, 150.

⁷¹ *Ibid.*, 152.

⁷² *Ibid.*, 158.

⁷³ Charles H. Barnard, „Farm Real Estate Values in the United States by Counties, 1850-1982”, U.S. Dept. of Agriculture, Economic Research Service, (1987): 34.

⁷⁴ *Ibid.*, 153.

výsledkem vydírání možné díky silnějšímu mocenskému postavení. Cílem federální vlády bylo utišení křiku bílé chamtivosti po půdě, bez ohledu na práva a potřeby kmenů. Výsledkem této snahy byl počátek konce kmenových samospráv a přesunutí pozornosti Spojených států k samotnému Indiánskému teritoriu skrze další komisi.

Indiánské kmeny se přirozeně snažily své území bránit a zpomalovat proces přidělování půdy jednotlivým osobám, především tak činili příslušníci kmene Čerokí. Prostřednictvím delegátů v kongresu Čerokiové brzdili vytvoření *Dawes Commission*, neboť se oprávněně obávali dopadům činnosti komise. Navzdory snahám přesvědčit senát, aby neautorizoval její zřízení, byla *Dawes Commission* vytvořena v listopadu 1893⁷⁵. Jejím cílem bylo podobně jako u již zmíněné *Cherokee Commission* přesvědčit kmeny, aby souhlasily s implementací Dawesovo zákona a provedením přerozdělení půdy. Oproti *Cherokee Commission*, která neuspěla ve vyjednávání ohledně území Pěti civilizovaných kmenů (mimo Cherokee Outlet) se tato komise soustředila výhradně na Čerokíe, Kríky, Čokty, Čikasavy a Seminoly. Z počátku opozice probíhala především snahou omezit dopady zpráv, které komise předkládala kongresu. V počátečních zprávách vypracovaných komisí se nejčastěji vyskytovala kritika systému držení půdy. Podle komisařů se většina indiánské půdy nacházela v rukách několika prominentních mužů, kteří většinou ani nebyli čistokrevnými indiány. Dále byla kritizována nejen úroveň vzdělávacího systému, ale i fakt, že přístup ke školství byl omezen určitým skupinám.⁷⁶ Tím nebylo myšleno postavení černochoů, bývalých otroků kmene Čerokí, kteří skutečně v indiánském teritoriu čelili segregaci a silným rasovým předsudkům.⁷⁷ Komise naopak viděla problém v diskriminaci vůči bělochům, neboť jim nebylo umožněno navštěvování kmenových škol. V tomto případě se jednalo o nelegálně přebývající osoby, které byly označovány jako vetřelci a které se kmen Čerokí dlouhodobě snažil odstranit

⁷⁵ Kent Carter, *The Dawes Commission and the Allotment of the Five Civilized Tribes, 1893-1914*. (Ancestry Publishing, 1999): 3.

⁷⁶ Tom Holm, „Indian Lobbyists: Cherokee Opposition to the Allotment of Tribal Lands.” *American Indian Quarterly* 5, č.2 (1979): 125, <https://doi.org/10.2307/1183752>, (staženo 13.6.2022).

⁷⁷ Gregory D. Smithers. “‘This Is the Nation’s Heart-String’: Formal Education and the Cherokee Diaspora during the Late Nineteenth and Early Twentieth Centuries.” *Wicazo Sa Review* 30, no. 2 (2015): 37, <https://doi.org/10.5749/wicazosareview.30.2.0028>, (staženo 27.7.2022)

ze svého území. Neposkytnutí vzdělání těmto osobám bylo tedy ze strany kmene logickým krokem. Čerokiové se mimo jiné ostře vymezovali proti kritice úrovně jejich školství, neboť ji považovali za velmi vysokou. V odpovědi na report komise uvedli, že jejich vláda vydala na potřeby vzdělávání třikrát více než stát Mississippi.⁷⁸ V roce 1900 již v čerokíském území žilo více bělochů, než indiánů.⁷⁹ Zajištění dostupného vzdělání pro své občany tedy bylo jedním z bodů zájmu americké vlády v procesu šíření federálního vlivu napříč indiánským teritoriem.

V prvních letech její činnosti, komise nedosahovala valných výsledků, neboť pokusy o vyjednávání byly jednotlivými kmeny převážně ignorovány. Členové komise zkoušeli propagovat *allotment* i zesponu, tedy objížděním jednotlivých měst a vysvětlováním výhod amerického způsobu života občanům Indiánského teritoria.⁸⁰ Zde se příležitostně setkávali i s podporou, především ze strany bývalých otroků, kteří si stěžovali na špatné zacházení, omezování jejich práv a nedostatečné možnosti vzdělávání. Černošští občané Indiánského teritoria a bílí neobčané tedy byli hlavní skupinou podporující *Dawes Commission*. Vzhledem k rostoucí početní převaze bělochů bylo pro kmeny stále složitější bránit své suverénní postavení. Pro komisi byla ochrana práv Američanů naopak jedním z hlavních argumentů pro reorganizaci území. Komisaři opakovaně poukazovali na ústavičné porušování občanských práv více než 300 000 tisíc Američanů, žijících v Indiánském teritoriu. Skutečnost, že většina těchto osob neměla právo v teritoriu přebývat, byla komisí opomíjena.⁸¹ Navzdory silnému nátlaku, dokázali Indiáni z počátku komisi vzdorovat. Díky jednotnému postoji všech kmenů proti přidělování půdy a účinné agitaci v kongresu, omezili efektivitu komise na minimum. V této soudržnosti se však začaly objevovat trhliny, když se prominentní Čerokiové jako například Thomas Buffington, nebo Elias Boudinot začali vyslovovat ve prospěch přidělování půdy.⁸²

Prerekvizitou k přidělování půdy bylo vypracování kompletního seznamu všech indiánských občanů, oprávněných pro obdržení pozemku shodně s Dawesovo

⁷⁸ Holm, „Indian Lobbyists: Cherokee Opposition to the Allotment of Tribal Lands”, 126.

⁷⁹ Ibid., 128.

⁸⁰ Carter, *The Dawes Commission and the Allotment of the Five Civilized Tribes, 1893-1914*, 7.

⁸¹ Ibid., 8.

⁸² Holm, „Indian Lobbyists: Cherokee Opposition to the Allotment of Tribal Lands”, 127.

zákonem. Komise tedy byla pověřena schvalováním žádostí o občanství pro osoby, které do té doby nebyly zapsané v žádných kmenových seznamech (tribal rolls). Výsledkem měly být tzv. *Final rolls* tedy závěrečné seznamy občanů Indiánského teritoria.⁸³ Seznam, též zvaný *Dawes rolls*, je dodnes využíván pro určování kmenové příslušnosti.⁸⁴ Nejednalo se však o snadný proces. Ten byl brzděn opětovnou nespoluprací kmenů, nejasnými kritérii pro poskytnutí občanství a příliš vysokým počtem žadatelů.

Nátlak komise na přijetí přidělení půdy se stále stupňoval, což vedlo k postupnému souhlasu některých Indiánů. To bylo ovlivněno silným postavením komise i federální vlády, která opakovaně uváděla, že k přidělení půdy Pěti kmenů dojde nezávisle na jejich postoji. Proto bylo v zájmu Indiánů přistoupit na podmínky Dawes Commission. V opačném případě by došlo k vynucenému průběhu reorganizace území, což by kmenům přineslo daleko horší následky.⁸⁵ Z těchto důvodů se komisi podařilo vyjednat smlouvy se skoro s každým z kmenů. Mezi leti 1896-1897 byly podepsány dohody s Čoktavy, Kríky, Čikasavy a Seminoly. Jediným kmenem nadále odporujícím nátlakům komise byli Čerokiové.⁸⁶ Silný odpor Čerokiů vyvolával silné frustrace mnoha kongresmanů, kteří již chtěli udělat z Oklahomy ráj pro osadníky a uzavřít kapitolu Indiánského teritoria. Jedním z nich byl Charles Curtis, jehož legislativní činnost předcházela konci kmenových autorit. Curtis, jež sám byl z části Indiánem, v senátu navrhl zákon zvaný *An Act for the Protection of the People of the Indian Territory, and for other purposes*. Ochranou práv lidí v Indiánském teritoriu byla myšlena práva bělochů bez legálního zastoupení a také ochrana běžných Indiánů, kteří byli vykořisťováni vlivnými elitami.⁸⁷ Po ratifikaci tohoto návrhu, který byl známý spíše jako Curtisův zákon, bylo zřejmé, že se blíží faktický konec odporu vůči přidělování půdy. Zákon zakazoval vymáhání kmenových zákonů a rozpustil kmenové soudy. Dále předal kontrolu nad regulací měst a pozemků ministerstvu

⁸³ Carter, *The Dawes Commission and the Allotment of the Five Civilized Tribes, 1893-1914*, 16.

⁸⁴ „The Final Rolls“, The U.S. National Archives and Records Administration, <https://www.archives.gov/research/native-americans/dawes>.

⁸⁵ David A Chang, *The color of the land: race, nation, and the politics of landownership in Oklahoma, 1832-1929*. (Univ of North Carolina Press, 2010): 88.

⁸⁶ Holm, „Indian Lobbyists: Cherokee Opposition to the Allotment of Tribal Lands“, 128.

⁸⁷ Carter, *The Dawes Commission and the Allotment of the Five Civilized Tribes, 1893-1914*, 34.

vnitru a navýšil pravomoce Dawes Commission. Komise nyní mohla započít proces přidělování půdy, jakmile budou dokončené kmenové seznamy.⁸⁸ Schválení Curtisovo zákona znamenalo nejen zastavení Čerokíjské opozice, ale především volnou cestu pro reorganizaci Indiánského teritoria, zpřístupnění takřka veškeré půdy bílým osadníkům a konečné nabytí státnosti Oklahomy v roce 1907.

4.2. Cesta ke státnosti

Jak již bylo zmíněno, začlenění Oklahomy do Unie a nabytí státnosti, se stalo bodem zájmu nejen oklahomských politiků, ale i běžných obyvatel, jejichž počet rok od roku vzrůstal. Pocit nedostatečné ochrany práv amerických občanů společně s rostoucí podnikatelskou aktivitou v indiánském teritoriu vyústil v skoro dvě desetiletí trvající agitaci za vznik státu Oklahoma.

V průběhu 90. let 19. století bylo kongresu předloženo mnoho návrhů zákonů, které by z oklahomského teritoria vytvořily stát. Prvním významným byl *Harvey Bill*, jež mimo jiné zdůraznil neefektivnost teritoriální vlády a potřebu povznést životní úroveň američanů, žijících v teritoriu. Podporovatelé zákona ve snaze cílit na zájmy indiánských kmenů slibovali zvýšenou bezpečnost a záruku pozemkových práv Indiánů, v případě vytvoření státu.⁸⁹ Navzdory velkým nadějím se *Harvey Bill* setkal s odmítnutím především z finančních důvodů. Chybějící zdanitelné prostředky pro potřebné pro funkčnost budoucího státu vedly k malému zájmu kongresmanů ohledně otázky oklahomské státnosti. I přes tento neúspěch se v následujících letech zvýšila aktivita delegátů z Oklahomy ve Washingtonu, kteří podávali další návrhy na reorganizaci celého území.⁹⁰

Jedním z bodů častých sporů mezi zastánci státnosti byla forma uspořádání nového státu. Nejčastěji se hovořilo o jednom státu, jež by se skládal ze západního oklahomského teritoria a východního indiánského teritoria (území 5 civilizovaných kmenů). Alternativní možností by byl vznik dvou jednotlivých států. Tuto verzi častěji podporovali jižanští kongresmani, neboť v takovém případě by jih získal větší zastoupení v senátu.⁹¹ Názorové rozdělení v tématu

⁸⁸ Carter, *The Dawes Commission and the Allotment of the Five Civilized Tribes, 1893-1914*, 36.

⁸⁹ Stewart, „The Government and Development of Oklahoma Territory, 1889-1907“, 531.

⁹⁰ *Ibid.*, 535.

⁹¹ *Ibid.*, 536.

organizace Oklahomy bylo jednou z příčin pomalého postupu v procesu tvoření státu. Dalším faktorem byla nevyřešená otázka kmenové půdy, neboť pro přijetí indiánského teritoria muselo dojít k individuálnímu přidělení půdy individuálním Indiánům (allotment). V tomto ohledu souběžně se státotvornou iniciativou pracovala již zmíněná *Dawes Comission*, která se vůdce jednotlivých kmenů snažila přesvědčit vzdát se kolektivního nároku na území.

Poměrně významný návrh byl přednesen kongresu na počátku roku 1896. V případě schválení zákona *Piecemeal absorbtion bill*, neboli zákona o dílčí absorpci, by bo splnění všech podmínek došlo k omažitému přijetí Oklahomy do Unie a postupnému připojování jednotlivých rezervací. Návrh se setkal s nevolí indiánských kmenů, neboť se obávaly plného přejmutí kontroly nad ekonomickými a politickými strukturami svého teritoria. Mezi roky 1895-1901 však republikánský kongres nebral žádné návrhy příliš vážně, jelikož nechtěl navyšovat počet jihozápadních států.⁹² V tomto ohledu též vznikla zajímavá neshoda v rámci politických stran na federální a teritoriální úrovni. Zatímco oklahomští Republikáni se klaněli k návrhu oddělených států, neboť si věřili v získání většiny ve státě Oklahoma, Republikáni v kongresu se naopak obávali demokratické převahy a proto preferovali jednotný stát. Důvodem bylo snížení pravděpodobnosti, aby Demokraté získali čtyři nové senátory ze dvou možných nových států. Přesně toto bylo cílem kongresmanů z Demokratické strany, kteří tedy podporovali vznik dvou států.⁹³

4.2.1. Návrh dvou oddělených států - Indiánský stát Sequoyah

S probíhajícím individuálním přidělováním půdy a zvýšenou politickou agitací se ukázalo jako zřejmé, že přetvoření teritoria na stát je nevyhnutelné. Z tohoto důvodu vznikla v indiánském teritoriu iniciativa za vznik samostatného státu, bez sloučení s východním oklahomským teritoriem. Hlavní motivací bylo zachování ekonomické a politické kontroly nad státem, bez vlivu bělošské většiny. Kulturní rozdíly mezi oběma teritorii se zdály být neslučitelné pro zachování indiánské

⁹² Stewart, „The Government and Development of Oklahoma Territory, 1889–1907“, 536.

⁹³ Stafford, R. K. *The Daily Oklahoman* (Oklahoma City, Okla.), Vol. 19, No. 187, Ed. 1 Saturday, November 16, 1907, newspaper, November 16, 1907; Oklahoma City, Oklahoma.

suverenity v novém státě.⁹⁴ Důležitým vlivem ve formování názorů veřejnosti na otázku státnosti byl tisk. To platilo především v indiánském teritoriu, kde byly noviny pod kontrolou kmenů a mohly tedy efektivně prosazovat zájmy jednotlivých vlád.⁹⁵ Tématu divize mezi dvěma částmi dnešní Oklahomy se věnovaly například noviny *Muskogee Phoenix*. V článku *Reasons for Not Wishing to Unite with Oklahoma* je popsáno několik důvodů pro nespojení obou teritorií, mezi nimi zavedená prohibice a nižší daně v indiánském území, včetně strachu z přidělení všech veřejných institucí oklahomskému teritoriu. Evidentní bylo i politické rozdělení. Došlo by ke spojení obou území, pravděpodobně by se Oklahoma stala státem ovládaným Republikány, zatímco samostatný stát indiánského teritoria by zůstal s převahou Demokratů.⁹⁶

Navrhovaný stát se měl nazývat Sequoyah, podle stejnojmenného příslušníka kmene Cherokee, který na počátku 19. století vytvořil písmo svého kmene.⁹⁷ S ohledem na šíření vlivu Američanů na celém území Oklahomy byl vznik samostatného státu vnímán jako poslední naděje na zastavení postupující amerikanizace a bílé nadvlády nad indiánským územím. V roce 1905 vůdci pěti civilizovaných kmenů iniciovali shromáždění ve městě Muskogee, během kterého vytvořili návrh ústavy státu Sequoyah.⁹⁸ Ta v mnoha ohledech připomínala ústavu Spojených států a obsahovala články, týkající se regulace ekonomiky, především bankovníctví, korporací a těžebního průmyslu.⁹⁹ Ústava dále reflektovala velký důraz, který Indiáni kladli na vzdělávání. Článek VII zajišťoval bezplatný přístup ke vzdělání i pro tělesně a mentálně postižené, a zahrnoval zřízení státní univerzity a dalších edukačních institucí.¹⁰⁰ O přijetí návrhu ústavy proběhlo referendum, ve kterém mohli hlasovat oprávnění občané Pěti civilizovaných kmenů i Američané žijící v Indiánském teritoriu. Na základě zpravodajství ve

⁹⁴Kathryn Walkiewicz. "Pressing for Sequoyah: Print Culture and the Indian Territory Statehood Movement." *J19: The Journal of Nineteenth-Century Americanists* 6, č. 2 (2018): 338.

⁹⁵ Walkiewicz. "Pressing for Sequoyah: Print Culture and the Indian Territory Statehood Movement.", 345.

⁹⁶Ibid., 339.

⁹⁷ Ibid 335.

⁹⁸ Dennis Wiedmann, „Upholding Indigenous Freedoms of Religion and Medicine: Peyotists at the 1906–1908 Oklahoma Constitutional Convention and First Legislature.” *American Indian Quarterly* 36, č. 2 (2012): 222, <https://doi.org/10.5250/amerindiquar.36.2.0215>, (staženo 1.8.2022).

⁹⁹ Constitution of the State of Sequoyah, článek IX,X, <http://sites.rootsweb.com/~oktttp/IT/sequoyah/Constitution.htm>, (staženo 1.8.2022).

¹⁰⁰ Constitution of the State of Sequoyah, článek VII, <http://sites.rootsweb.com/~oktttp/IT/sequoyah/Constitution.htm>, (staženo 1.8.2022).

dnech následujících referendu, nevypadala pro stát Sequoyah situace příliš nadějně. Noviny *The Wapanucka Press*¹⁰¹, *The Coweta times*¹⁰², nebo *The Vinita Weekly Chieftain*¹⁰³ psaly o celkovém nezájmu voličů, propastné volební účasti a fatálnímu neúspěchu hnutí za stát Sequoyah. Deník *The Shawnee News* předčasně předpovídal, že ústava nedosáhne potřebných 20 000 hlasů pro její schválení.¹⁰⁴ Navzdory těmto domněnkám byla ústava ratifikována, díky 56 279 voličům, hlasujících pro její schválení a v prosinci roku 1905 byla přednesena před kongres. Na úspěšné referendum však nebylo navázáno, z důvodu chladného přijetí návrhu senátory. Snahy Indiánů o propagaci státu Sequoyah v kongresu přišly vniveč a po prohlášení prezidenta Roosevelta, ve kterém upřednostnil možnost jednoho státu Oklahoma, bylo hnutí Sequoyah definitivně poraženo.¹⁰⁵ I přes selhání na půdě kongresu, dokázalo hnutí ovlivnit transformaci indiánského teritoria ve stát Oklahoma. William H. Murray a C. N. Haskell, dva hlavní představitelé v propagaci indiánského státu později uvedli, že si byli vědomi mizivých šancí na jeho úspěch. Jejich hlavní motivací bylo vzbudit zájem občanů indiánského teritoria o možnost získání státnosti. Poněvadž bylo málo pravděpodobné, že by Indiáni souhlasili s verzí jednoho státu, chtěli je nalákat na vizi státu, ovládaného Indiány. Tím bylo kongresu ukázáno, že se Indiáni státnosti nebrání.¹⁰⁶ K vytvoření státu Sequoyah tedy nedošlo, i přes to však hnutí bylo důležité pro aktivizaci Indiánů v politických otázkách. Neúspěch této iniciativy mimo jiné zjednodušil finalizaci procesu vytváření státu Oklahoma. Několik článků ústavy Sequoyah bylo využito a zakomponováno do nově vzniklé ústavy státu Oklahoma.

¹⁰¹ Arch K, McGill, „Ignored Election”, *The Wapanucka Press*, 9.11.1905, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1709239/m1/1/>), (staženo 26.6.2022).

¹⁰² Mark A Leftwich, „Sequoyah Squelched”, *The Coweta Times*, 9.11.1905, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1743294/>), (staženo 26.6.2022).

¹⁰³ D. M. Marrs, „Sequoyah's Waterloo”, *The Vinita Weekly Chieftain*, 1, 9.11.1905, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc776566/>), (staženo 26.6.2022).

¹⁰⁴ Harry E Halpin, „Sequoyah Move was Ignored by Voters”, *The Shawnee News*, 8.11.1905, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc89729/m1/1/?q=november%208%2>), (staženo 27.7.2022).

¹⁰⁵ Leeds, Stacy L. "Defeat or Mixed Blessing-Tribal Sovereignty and the State of Sequoyah." *Tulsa L. Rev.* 43 (2007): 6

¹⁰⁶ R. K. Stafford, „Sequoyah movement felt“, *The Daily Oklahoman*, 16.11.1907, 1, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1729404/m1/2/>), (staženo 28.7.2022).

4.3. Přírodní bohatství

Důležitou roli ve vývoji Oklahomy a s ním spojenou ztrátu kmenových suverenit, přílivu obyvatel do teritoria a konečného získání státnosti hrálo přírodní bohatství, jako například dřevo a především uhlí. Těžba bohatých zásob oklahomského uhlí, jehož největší naleziště se nacházela v severovýchodní části oklahomy, ve velkém měřítku započala s příchodem železnice.¹⁰⁷ Tisíce horníků se přestěhovalo do indiánského teritoria

Stále zvětšující se vliv železničních a těžebních společností bývá považován za jednu z příčin oslabení kmenových vlád a ztrátu indiánské autority nad vlastním územím.¹⁰⁸

Rozmach železnic a těžebních společností skrz indiánské teritorium znamenal, že ani oklahomské teritorium se nevyhnulo dopadům ekonomické krize a celonárodním stávkám dělníků v roce 1894. Protesty pracovníků, společně se zesílenou aktivitou *Dawes Commission* vedly ke zvýšenému tlaku federální vlády na konečné oslabení kmenových autorit. Tyto události byly jedním z klíčových faktorů, které ovlivnily cestu Oklahomy k nabytí státnosti v roce 1907.

Spojení těžby uhlí a železničních společností je třeba zasadit do historického kontextu. Naleziště uhlí byly Indiánům známé i před příchodem železnic, nedocházelo však k jeho komerční těžbě. Podle kmenových zákonů se mělo uhlí využívat pouze pro vlastní potřeby, bez možnosti exportu z teritoria.¹⁰⁹ S nevyhnutelným příchodem železnic si kmenové autority uvědomily, že bojovat proti společnostem, které podporuje americká vláda, by nepřineslo mnoho užitku, jelikož by si nakonec své cíle stejně prosadily. Došlo tedy k podepsání dohod o pronájmu půdy patřící kmenům pro využití železnic. Společnosti jako MKT a Choctaw and Coal Railroad Company (dále CCRC) mohly stavět nové tratě,

¹⁰⁷ Steven L. Sewell, „Development of Coal Mining in Oklahoma.“, *Mining History Association Annual 1994*, (1994): 97, <https://docplayer.net/46232992-Development-of-coal-mining-in-oklahoma.html>, (staženo 29.7.2022).

¹⁰⁸ Carye Cole Chapman, „Railroads Across Tribal Lands.“ *American Indian Law Review* 20, č. 2 (1995): 495, <https://doi.org/10.2307/20068806>, (staženo 3.5.2022).

¹⁰⁹ Robert J. Voss, „Railroads and coal: Resource extraction in Indian territory, 1866-1907“ (disertační práce, The University of Nebraska-Lincoln, 2013), 252.

podél kterých se začalo těžit uhlí.¹¹⁰ Přírodní podmínky v indiánském teritoriu přály železnicím, neboť tam byl dostatek dřeva vhodného jako palivo, včetně zásob uhlí dostupného k těžbě. Navzdory několika zavedeným tratím skrz indiánská území, nebylo pro železniční společnosti snadné budovat nové. Zatímco před občanskou válkou kmeny příchod vlaků vítaly a aktivně podporovaly stavbu nových tratí. V průběhu 70. let 19. století se začal stupňovat nátlak federální vlády na další šíření železniční sítě v indiánském teritoriu, který se však setkal s odporem kmenů. Díky poměrně silné autoritě kmenových vlád se Indiánům dařilo klást odpor prostřednictvím vyjednávání dohod s železničními společnostmi.¹¹¹ Za úsvitu éry amerických železnic nebyl postoj indiánských kmenů k vlakům ze zásady odmítavý; podmínkou výstavby bylo, že se společnosti budující tratě podřídí indiánské autoritě. V tomto ohledu z počátku kmeny slavily úspěch, neboť se jim dařilo ovlivnit okolnosti příchodu vlaků do teritoria, podle požadavků, které si samy určovaly.¹¹² To znamenalo finanční kompenzaci za každou míli vystavěných kolejí, podél kterých měly společnosti právo na libovolné využití země. Vzhledem k tomu, že půda legálně náležela kmenům, byla společnostem pouze pronajímána, což vedlo k omezeným možnostem využití země společnostmi a peněžní zisk pro kmeny.¹¹³

Nejvýznamnější trať vybudovaná po roce 1889 patřila společnosti CCRC a vedla přes území kmene Choctaw. Příchod nové společnosti na scénu značně omezil mocenské postavení a takřka úplný monopol firem *Atoka Coal and Mining Company* a *Osage*, z něhož profitovala i část Indiánů. Na druhou stranu však nabídl nové podnikatelské možnosti a samozřejmě s sebou přinesl vlnu američanů, kteří pro firmu pracovali. Především příliv nových osadníků, jež opět snížil poměr bělochů a původních obyvatel, byl důvodem k obavám pro kmeny, neboť to bylo předzvěstí stále stoupající bělošské autority nad indiánským teritoriem.¹¹⁴ Dalším důsledkem zvyšujícího se vlivu železnic bylo rozdělení kmenových vlád nad otázkou rozšiřování železnic.

¹¹⁰ Robert J. Voss, „Railroads in the Indian Territory: Governments and Unlikely Partnerships.“ *Business History Conference. Business and Economic History On-line: Papers Presented at the BHC Annual Meeting*, č.13, (2015): 6, <https://thebhc.org/railroads-indian-territory-governments-and-unlikely-partnerships>, (staženo 14.2.2022).

¹¹¹ Voss, „Railroads and coal: Resource extraction in Indian territory, 1866-1907“, 85.

¹¹² *Ibid.*, 95.

¹¹³ *Ibid.*

¹¹⁴ Voss, „Railroads and coal: Resource extraction in Indian territory, 1866-1907“, 240.

Jedním z dalších faktorů ovlivňující vývoj Oklahomy byla především těžba ropy. Doba největšího rozkvětu ropného průmyslu nastala až po roce 1907. I přes to však černé zlato podstatně ovlivnilo nejen vývoj teritoria ale i vztahy mezi osadníky, původními obyvateli, a korporacemi toužící po velkém zisku. Komerční těžba ropy v indiánském teritoriu znatelně přispěla k rozpadu kmenových vlád a ke zvýšení vlivu federálních autorit a korporací. Dekáda předcházející nabytí státnosti byla ve znamení měnících se struktur kontroly kmenů nad vlastní půdou a její konečné ztráty v souladu s Curtisovo zákonem a přidělováním půdy.

V roce 1907 bylo v Oklahomě vyprodukováno přes 43 milionů barelů ropy, což z nového státu udělalo jednoho z největších světových producentů.¹¹⁵

První zmínky o nálezích ropy na území Oklahomy pocházejí z roku 1834, kdy při jedné z počátečních expedic do Velkých plání byla objevena ropa, vyvěrající na povrch¹¹⁶. V pozdějších letech již docházelo ke komerčnímu využití indiánskými kmeny, ne však pro těžbu. Ropa byla používána jako ozdravný prostředek v kmenových lázních, díky svým hojícím účinkům na poraněny pokožky.¹¹⁷

Po objevení ložisek použitelných pro těžbu v roce 1859 se indiánské teritorium pomalu začalo stávat cílem bílých vrtařů ropy, kteří přicestovali zkusit své štěstí v území dosud nepoznamenaným komerční těžbou. V počátcích však rozvoj brzdila vzdálenost Oklahomy od trhu s ropou, nedostatečná infrastruktura pro efektivní přepravu vytěžené ropy a především přísné zákony jednotlivých kmenů ohledně využívání jejich pozemků.¹¹⁸ Indiánské kmeny byly často rozdělené ohledně pronajímání půdy bělochům, jako například v případě ložisek objevených na území kmene Cherokee. Indiáni si uvědomovali možné finanční zisky pramenící z těžby ropy, chyběly jim však potřebné technologie na provoz vrtů. Někteří tedy vítali potenciální pronájmy půdy s vidinou naplnění kmenových pokladen, ale panoval strach z přítomnosti velkých developerských firem podporovaných

¹¹⁵ Forbes, Gerald. "Oklahoma Oil and Indian Land Tenure." *Agricultural History* 15, no. 4 (1941): 191

¹¹⁶ Sorenson, Raymond P. "The first reports of oil in Oklahoma." (2009)

¹¹⁷ Boxell, Mark. "From Native Sovereignty to an Oilman's State: Land, Race, and Petroleum in Indian Territory and Oklahoma." *The Journal of the Gilded Age and Progressive Era* 20, no. 2 (2021): 218

¹¹⁸ Boxell, „From Native Sovereignty to an Oilman's State: Land, Race, and Petroleum in Indian Territory and Oklahoma." 219.

federální vládou, jež předznamenala nejistou budoucnost indiánského teritoria.¹¹⁹

V roce 1887 obdržel Edward Byrd, muž přiřazený do kmene Cherokee, pronájem území o rozloze 94 000 akrů. Následně založil společnost *United States Oil & Gas Company*, která již o 2 roky později provozovala 11 ropných vrtů nedaleko dnešní hranice s Arkansasem. Z důvodu nízké poptávky a omezených možností vývozu ropy byla společnost v roce 1895 prodána a přejmenována na *Cherokee Oil & Gas Company*. I tato firma se však setkala s podobným osudem a nikdy nedosáhla očekávaného úspěchu.¹²⁰ Navzdory nevalným výsledkům prvních pokusů o komerční těžbu ropy se prokázal potenciál indiánského teritoria. Zájem velkých korporací jako například *Standard Oil* a nátlak ze strany Dawes Commission na souhlas s přidělováním půdy stále ohrožoval ekonomickou a politickou suverenitu indiánských kmenů. S rostoucí aktivitou ne-indiánských subjektů rostla také jejich regulace ze strany kmenů, za účelem ochrany svých finančních zájmů. Za zájmy amerických firem se naopak stavěl kongres, který měl díky zásahům indiánských vlád záminku pro zvýšení dohledu nad indiánským teritoriem.¹²¹

Snaha kmenů ubránit své mocenské postavení nad vlastním územím se nesečkala s úspěchem, neboť v roce 1902 již měla vláda Spojených států plnou kontrolu nad oklahomským ropným průmyslem.¹²²

Největší rozmach těžby ropy přišel na přelomu 19. a 20. století v severovýchodní části Oklahomy, objevením rozsáhlých ložisek v blízkosti města Bartlesville. Roku 1897 byl společností *Cudahy Oil Company* uveden první komerčně úspěšný ropný vrt v indiánském teritoriu. Stále však existoval problém s přepravou ropy do rafinerie, který byl vyřešen o dva roky později, kdy byla dokončena železniční trať vedoucí do Bartlesville. Přítomnost železnice ve městě znamenala mohutný příliv

¹¹⁹ Miner, H. Craig. "The Cherokee Oil and Gas Co., 1889-1902: Indian Sovereignty and Economic Change." *Business History Review* 46, no. 1 (1972): 47

¹²⁰ Kenny A. Franks, "Petroleum Industry," *The Encyclopedia of Oklahoma History and Culture*, <https://www.okhistory.org/publications/enc/entry.php?entry=PE023>.

¹²¹ Forbes, Gerald. "Oklahoma Oil and Indian Land Tenure." *Agricultural History* 15, č. 4 (1941): 193.

¹²² Ibid 195.

nových obyvatel i těžebních společností, a vytvořila z regionu hlavní ropné centrum nejen amerického středozápadu, ale celých Spojených Států.¹²³

V následujících letech byla objevena další bohatá ložiska ropy. Jedním z nich bylo nedaleko města Tulsa, kde první úspěšný vrt proběhl v roce 1901. Toto naleziště zvané Red Fork se stalo roznětkou oklahomského ropného boomu a Noviny Kansas City Times o něm dokonce psaly jako o největším ropném poli v historii Spojených států.

Následovalo mnoho dalších, jež z Tulsy udělaly „hlavní ropné město světa“¹²⁴, především pak naleziště *Glenn Pool*, které v objemu vytěžené ropy mnohonásobně předčilo Red Fork. Zprávy o nalezištích se rychle roznesly za hranice Oklahomy a přilákaly obrovské množství lidí, kteří přicestovali do indiánského teritoria s vidinou rychlého zbohatnutí.¹²⁵ Vedle individuálních těžařů a malých firem měly o oklahomskou ropu zájem i korporace, které však vyčkávaly na uklidnění počáteční turbulentní situace. První z nich byla *Prairie Oil and Gas Company*, dceřiná společnost ropného giganta *Standard Oil*, která zbudovala dva ropovody do Baton Rouge. Díky fungujícímu propojení Oklahomy s okolními státy bylo patrné, že těžba ropy v indiánském teritoriu má budoucnost a nedlouho po výstavbě ropovodu do Louisiany přibylo několik dalších. Společnost *Gulf Production and Texas Company* postavila dvě potrubí směřující do Mexického zálivu, s průtokem 16 000 barelů za den.¹²⁶ Obecně lze tvrdit, že z přítomnosti ropných společností v Oklahomě benefitovali především všichni nepůvodní obyvatelé. Nové pracovní příležitosti přilákaly velké množství nových obyvatel, kteří stimulovali rozvoj měst i oklahomskou ekonomiku. Zároveň došlo k úpadu důležitosti zemědělství, které před rozmachem těžby ropy bylo primárním zdrojem obživy pro většinu obyvatel. Jedním z důsledků rychlého rozvoje ropného průmyslu bylo znehodnocení velkého množství zemědělské půdy slanou vodou z ropných vrtů. Mnoho farmářů prodávalo své pozemky těžebním firmám a stěhovalo se za prací do měst.¹²⁷ Rovněž tak činili indiáni, kteří se v důsledku

¹²³ Linda D. Wilson, "Nellie Johnstone Number One," *The Encyclopedia of Oklahoma History and Culture*,

¹²⁴ Anglický výraz *Oil capital of the world*

¹²⁵ Tulsa 69

¹²⁶ Tulsa 73

¹²⁷ Forbes, "Oklahoma Oil and Indian Land Tenure.", 189.

aktivity *Dawes Commision* a Curtisovo zákona stali vlastníky půdy a mohli jí tedy pronajímat dle svého uvážení. Jednotliví Indiáni tedy v důsledku ropné horečky značně zbohatli, avšak na úkor suverenity a autonomie svých kmenů, která se s dokončeným přidělováním půdy omezila na minimum.

Závěr

Zpřístupnění Oklahomy osadníkům bylo klíčovou událostí v historii vývoje území. Ačkoli se v porovnání se zbylou plochou Oklahomy jednalo o relativně malý prostor, jeho otevření mělo rozhodující důsledky pro přistěhovalce i pro původní obyvatele. První závod o půdu byl předzvěstí konce kmenové autority v Indiánském teritoriu. Spojené státy daly otevřením Oklahomy jasně najevo, že budou vždy upřednostňovat zájmy svých občanů, oproti zájmům Indiánů. Ukázalo se, že série smluv s federální vládou ani zdaleka nezaručovala jistoty suverenity a autonomie, které byly Pěti civilizovaným kmenům slíbeny. Rozmach bělošského osídlení navzdly proměnil socioekonomickou strukturu Oklahomy, která se z amerického pomezí, země náležící indiánským kmenům, proměnila v prosperující region, poháněn těžbou ropy a uhlí.

Cílem této práce bylo odpovědět na výzkumnou otázku, jaké faktory nejvíce ovlivnily tento turbulentní vývoj. Z práce je evidentní, že jedním z hlavních činitelů byla vláda Spojených států. Prostřednictvím organizací a také díky soustavné činnosti lobbujících kongresmanů docházelo k postupnému šíření (především) bělošského osídlení napříč Oklahomou. Federální vláda rutinně ukončovala správu indiánských kmenů nad svým územím, které následně velmi levně zprostředkovala americkým občanům. Se stále rostoucí populací bělochů, bylo pro kmeny stále složitější odolávat nátlakům Spojených států na odstoupení území. Vývoj měst byl bezprostředně spjatý s přítomností železniční tratě. Bez výhod vlakového spojení neměla města šanci na efektivní rozvoj. Samotná existence v Indiánském teritoriu byla umožněna více než 30 let před otevřením Oklahomy osadníkům prostřednictvím rekonstrukčních smluv s jednotlivými kmeny. I spolupráci Indiánů s Konfederací během Občanské války lze brát jako jeden z faktorů, ovlivňující vývoj Oklahomy. Můžeme však předpokládat, že i v opačném případě by si federální vláda našla cestu, jak umožnit železnicím stavbu tratí skrz indiánské země. Mezi další faktory patří bohaté zásoby nerostného bohatství, které se nacházely na Indiánské půdě. Možnost zisku z těžby uhlí a ropy ještě zesílila nátlak vlády, korporací, i jednotlivých osadníků na zpřístupnění

veškerého zbývajícího území.

Také se prokázalo, že výzkumná otázka zkoumající, jaké dopady mělo otevření Oklahomy pro osadníky na Pět civilizovaných kmenů, velmi úzce souvisí první otázkou. Faktory, které ovlivňovaly rozvoj Oklahomy s sebou zároveň nesly důsledky pro životy Indiánů. Tím nejzávažnějším byl faktický rozpad kmenových struktur a konec tradičního kmenového života. Indiáni byli nepřímo donuceni stát se vlastníky půdy a akceptovat tím americký způsob života. *Allotment*, tedy přidělování půdy jednotlivým osobám, přeměnil komunálně žijící Indiány v americké občany a farmáře. Vynucená amerikanizace zároveň způsobila úpadek tradic a kmenových kultur a také umožnila další vykořisťování Indiánů bělochy poté, co získali pozemky.

Jelikož je toto téma v česky mluvícím prostředí neprozkoumané, věřím, že má práce může posloužit jako dobrý úvod do problematiky osidlování Oklahomy. V dalším, pokročilejším výzkumu by bylo vhodné se hlouběji zaměřit na právní základ jednotlivých smluv, které byly uzavřeny mezi Spojenými státy a indiánskými národy. Dále by nepochybně bylo přínosné, prozkoumat dlouhodobější dopady otevření Oklahomy na kmeny a zahrnout do práce pokusy vlády o reparace v průběhu 20. století.

Použitá literatura

Vydané prameny

- Constitution of the State of Sequoyah, <http://sites.rootsweb.com/~oktttp/IT/sequoyah/Constitution.htm>, (staženo 1.8.2022).
- Treaty with the Cherokee, 1866. July 19, 1866. Ratified July 27. 1866, [https://treaties.okstate.edu/treaties/treaty-with-the-choerokee-1866.-\(0942\)](https://treaties.okstate.edu/treaties/treaty-with-the-choerokee-1866.-(0942)), (staženo 1.8.2022).

Odborné monografie

- Carter, Kent. *The Dawes Commission and the Allotment of the Five Civilized Tribes, 1893-1914*. Ancestry Publishing, 1999
- Grande, Sandy. *Red Pedagogy: Native American Social and Political Thought*. Rowman & Littlefield, Publishers, Inc, 2004.
- Hagan, William Thomas. *Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893*. University of Oklahoma Press, 2003.
- Hightower, Michael J. 1889, *The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City*. Norman: University of Oklahoma Press, 2018.

Odborné články a studie

- Bailey, Kathryn. "Lust for Land: The Significance of Cattle Trails and Railroads in Indian Territory". Disertační práce. University of Central Oklahoma, 2021.
- Barnard, H. Charles. „Farm Real Estate Values in the United States by Counties, 1850-1982”, U.S. Dept. of Agriculture, Economic Research Service, 1987.
- Boxell, Mark. “From Native Sovereignty to an Oilman’s State: Land, Race, and Petroleum in Indian Territory and Oklahoma.” *The Journal of the Gilded Age and Progressive Era* 20, no. 2 (2021): 216–33. doi:10.1017/S1537781420000808.

- Burrill, Robert M. "The Establishment of Ranching on the Osage Indian Reservation." *Geographical Review* 62, no. 4 (1972): 524–43. <https://doi.org/10.2307/213266>.
- Carlson, Leonard Albert. „The Dawes Act and the Decline of Indian Farming". Disertační práce, Stanford University, 1977. <https://www.proquest.com/dissertations-theses/dawes-act-decline-indian-farming/docview/302853748/se-2?accountid=14887>.
- Chang, David A. "Enclosures of land and sovereignty: The allotment of American Indian lands." *Radical History Review* 2011, č. 109 (2011): 108-119.
- Chang, David A. *The color of the land: race, nation, and the politics of landownership in Oklahoma, 1832-1929*. Univ of North Carolina Press, 2010.
- Chapman, Berlin B. "The Cherokee Commission, 1889-1893." *The Indiana Magazine of History* (1946): 177-190.
- Chapman, Carye Cole. "Railroads Across Tribal Lands." *American Indian Law Review* 20, č. 2 (1995): 489-508, <https://doi.org/10.2307/20068806>, (staženo 3.5.2022).
- Dale, Edward Everett. "History of the Ranch Cattle Industry in Oklahoma." *Agricultural History Society Papers* 3 (1925): 309-322.
- Dianna Everett, "Land Openings," *The Encyclopedia of Oklahoma History and Culture*, <https://www.okhistory.org/publications/enc/entry?entry=LA016>.
- Feighney, Al. "Missouri, Kansas and Texas Railroad." Disertační práce, Southeastern State Teachers College, 1938.
- Forbes, Gerald. "Oklahoma Oil and Indian Land Tenure." *Agricultural History* 15, č. 4 (1941): 189-194.
- Frymer, Paul. "‘A Rush and a Push and the Land Is Ours’: Territorial Expansion, Land Policy, and U.S. State Formation." *Perspectives on Politics* 12, no. 1 (2014): 119–44. <http://www.jstor.org/stable/43281105>.
- George, Preston, and Sylvan R. Wood. "The Railroads of Oklahoma." *The Railway and Locomotive Historical Society Bulletin* 60 (1943): 7-79, <https://www.jstor.org/stable/43516811>, (staženo 3.5.2022).
- George, Preston, and Sylvan R. Wood. "The Railroads of Oklahoma." The

Railway and Locomotive Historical Society Bulletin, no. 60 (1943): 7–79.
<http://www.jstor.org/stable/43516811>.

- Smithers, Gregory D. "‘This Is the Nation’s Heart-String’: Formal Education and the Cherokee Diaspora during the Late Nineteenth and Early Twentieth Centuries." *Wicazo Sa Review* 30, no. 2 (2015): 28–55.
<https://doi.org/10.5749/wicazosareview.30.2.0028>.
- Holm, Tom. "Indian Lobbyists: Cherokee Opposition to the Allotment of Tribal Lands." *American Indian Quarterly* 5, č.2 (1979): 115–34.
<https://doi.org/10.2307/1183752>, (staženo 13.6.2022).
- Johnson, Bobby Harold. "Some Aspects of Life in the 'Land of the Fair God': Oklahoma Territory, 1889-1907." Disertační práce, The University of Oklahoma, 1967.
- Johnson, Zachary Tyler, "Reservation About Reservations: A Political History of Congress’ Regulation of the Native Tribes of Oklahoma". *History Capstone Research Papers* 8 (2019),
https://digitalcommons.cedarville.edu/history_capstones/8/ (staženo 19.5.2022).
- Johnson, Zachary Tyler, "Reservation About Reservations: A Political History of Congress’ Regulation of the Native Tribes of Oklahoma". *History Capstone Research Papers*. 8. (2019),
https://digitalcommons.cedarville.edu/history_capstones/8
- Kenny A. Franks, "Petroleum Industry," *The Encyclopedia of Oklahoma History and Culture*,
<https://www.okhistory.org/publications/enc/entry.php?entry=PE023>.
- Leeds, Stacy L. "Defeat or Mixed Blessing-Tribal Sovereignty and the State of Sequoyah." *Tulsa Law Review*. 43, č.5 (2007),
<https://digitalcommons.law.utulsa.edu/tlr/vol43/iss1/2/>, (staženo 7.3.2022).
- Maguire, Karen, and Branton Wiederholt. "1889 Oklahoma land run: the settlement of Payne County." *Journal of Family History* 44, no. 1 (2019): 52-69.
- Marrs, D. M., „Sequoyah's Waterloo”, *The Vinita Weekly Chieftain*, 9.11.1905,
(<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc776566/>), (staženo 26.6 2022).
- Miner, H. Craig. "The Cherokee Oil and Gas Co., 1889-1902: Indian

Sovereignty and Economic Change". *Business History Review* 46, č. 1 (1972): 45-66.

- Reece, Sherrilyn. „*Guthrie, Oklahoma: an analysis of townscapes, 1889-1910*“. Disertační práce, The University of Oklahoma, 1999.
- Roark, MICHAEL OWEN. "OKLAHOMA TERRITORY: FRONTIER DEVELOPMENT, MIGRATION, AND CULTURE AREAS." Order No. 7925652, Syracuse University, 1979.
- Roark, Michael Owen. „Oklahoma territory: Frontier Development, Migration, and Culture Areas“. Disertační práce, Syracuse University, 1979.
- Sewell, Steven L. „Development of Coal Mining in Oklahoma.“, *Mining History Association Annual 1994*, (1994): 95-103, <https://docplayer.net/46232992-Development-of-coal-mining-in-oklahoma.html>, (staženo 29.7.2022).
- Sewell, Steven Lee. „Industrial unionism and the Oklahoma coal industry, 1870-1935“. Disertační práce, Oklahoma State University, 1992.
- Smith, Chadwick, and Faye Teague. "The response of the Cherokee Nation to the Cherokee Outlet centennial celebration: A legal and historical analysis." *Tulsa L.J.* 29, č.2 (1993), <https://digitalcommons.law.utulsa.edu/tlr/vol29/iss2/13/> , (staženo 20.7.2022).
- Smith, Emily B. "The Status of Provisional Governments in Oklahoma." *The Southwestern Social Science Quarterly* 13, č. 4 (1933): 353–67, <http://www.jstor.org/stable/42864834> (staženo 21.5.2022)
- Smith, Philip D.. "From Praha to Prague: Assimilation and ethnic identity in an American farm town, Prague, Oklahoma, 1891--1930." (2010).
- Sorenson, Raymond P. "The first reports of oil in Oklahoma." (2009)
- Stewart, Dora Ann. "The Government and Development of Oklahoma Territory, 1889–1907". Disertační práce, The University of Oklahoma, 1930.
- TURNER, ALVIN O'DELL. "THE REGULATION OF THE OKLAHOMA OIL INDUSTRY". Disertační práce, Oklahoma State University, 1977.
- Voss, Robert, J. „Railroads and coal: Resource extraction in Indian territory, 1866-1907“. Disertační práce, The University of Nebraska-Lincoln, 2013.

- Voss, Robert, J. „Railroads in the Indian Territory: Governments and Unlikely Partnerships." *Business History Conference. Business and Economic History On-line: Papers Presented at the BHC Annual Meeting*, č.13, (2015), (<https://thebhc.org/railroads-indian-territory-governments-and-unlikely-partnerships>), (staženo 14.2.2022).
- Walkiewicz, Kathryn. "Pressing for Sequoyah: Print Culture and the Indian Territory Statehood Movement". *The Journal of Nineteenth-Century Americanists* 6, č. 2 (2018): 335-364.

Dobový tisk

- Halpin, Harry E., „Sequoyah Move was Ignored by Voters", *The Shawnee News*, 8.11.1905, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc89729/m1/1/?q=november%208%2>), (staženo 27.7.2022).
- Leftwich, Mark A. „Sequoyah Squelched", *The Coweta Times*, 9.11.1905, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1743294/>), (staženo 26.6.2022).
- McGill, Arch K. „Ignored Election", *The Wapanucka Press*, 9.11.1905, 1, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1709239/m1/1/>), (staženo 26.6.2022).
- Stafford, R. K. „Sequoyah movement felt", *The Daily Oklahoman*, 16.11.1907, 1, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1729404/m1/2/>), (staženo 28.7.2022).

Fotografie

- Neznámý autor, Land Opening, fotografie, 22.4.1889, *The Gateway to Oklahoma History*, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1593220/>), (staženo 2.8.2022).
- Neznámý autor, Oklahoma City, fotografie, 26.4.1889, *The Gateway to Oklahoma History*, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1593220/>), (staženo 2.8.2022).
- Meyers Photo Shop, Oklahoma City, fotografie, 2.5.1889, *The Gateway to Oklahoma History*, (<https://gateway.okhistory.org/ark:/67531/metadc1121345/m1/1/?q=oklahoma%20city>), (staženo 2.8.2022).

Online zdroje

- Linda D. Wilson, "Nellie Johnstone Number One," The Encyclopedia of Oklahoma History and Culture, <https://www.okhistory.org/publications/enc/entry.php?entry=NE003>, (staženo 1.8.2022).
- Oklahoma History Center Education Department, The Opening of Oklahoma, <https://www.okhistory.org/pdf/openingofoklahoma.pdf>, (staženo 1.8.2022).

Seznam příloh

Tabulka č.1: Čtyři jednotky města Guthrie, 1889.

Tabulka č.2: Seznam osob, které uplatňovaly nárok na jednotlivé městsk

TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	
Jméno:	Jan Knapek
E-mail:	jan.knapek@gmail.com
Studijní obor:	Teritoriální studia
Semestr a školní rok zahájení práce:	Zimní 2021
Semestr a školní rok ukončení práce:	Letní 2022
Vedoucí bakalářského semináře:	doc. PhDr. Vít Smetana, Ph.D.
Vedoucí práce:	PhDr. Pavel Szobi, Ph.D.
Název práce:	Socioekonomický rozvoj Oklahomy v letech 1889-1907
Charakteristika tématu práce (max. 10 řádek):	Bakalářská práce se zabývá vývojem Oklahomy mezi lety 1889-1907. V tomto období prošla Oklahoma rozsáhlou proměnou, během níž se přetransformovala z planin, obývaných indiánskými kmeny, ve stát bílých farmářů a podnikatelů. Cílem práce je rozebrat tento vývoj a znázornit faktory, které ho nejvíce ovlivňovaly. Dále je analyzován turbulentní rozvoj měst a měnící se sociální struktury v Indiánském teritoriu. Práce se také věnuje konkrétním dopadům zpřístupnění Oklahomy osadníkům na životy příslušníků Pěti civilizovaných kmenů. Rovněž je popsán proces, kterým došlo k získání státnosti a jakou roli v něm hráli oklahomští Indiáni.
Zdůvodnění úprav a změn tématu od zadání projektu do odevzdání práce (max. 10 řádek):	Rozsah práce byl zkrácen. Namísto 1889-1929 jsem zkoumal období 1889-1907. Vzhledem k tomu, že se jedná o dobu od otevření Oklahomy osadníkům po nabytí státnosti Oklahomy, se jedná o rozumnější časové vymezení.
Struktura práce (hlavní kapitoly obsahu):	Oklahoma před rokem 1889 Otevření oklahomského území Od samosprávy po teritoriální řízení, 1889-1890 Indiánské teritorium po roce 1889
Prameny a literatura (výběrová bibliografie, max. 30 hlavních titulů):	Hagan, William Thomas. Taking Indian Lands: The Cherokee (Jerome) Commission, 1889-1893. University of Oklahoma Press, 2003. Hightower, Michael J. 1889, The Boomer Movement, the Land Run, and Early Oklahoma City. Norman: University of Oklahoma Press, 2018. Holm, Tom. "Indian Lobbyists: Cherokee Opposition to the Allotment of Tribal Lands." American Indian Quarterly 5, č.2 (1979): 115–34. https://doi.org/10.2307/1183752 , (staženo 13.6.2022). Leeds, Stacy L. "Defeat or Mixed Blessing-Tribal Sovereignty and the State of Sequoyah." Tulsa Law Review. 43, č.5 (2007), https://digitalcommons.law.utulsa.edu/tlr/vol43/iss1/2/ ,

(staženo 7.3.2022).

Roark, Michael Owen. „Oklahoma territory: Frontier Development, Migration, and Culture Areas". Disertační práce, Syracuse University, 1979.

- Walkiewicz, Kathryn. "Pressing for Sequoyah: Print Culture and the Indian Territory Statehood Movement". *The Journal of Nineteenth-Century Americanists* 6, č. 2 (2018): 335-364.

Treaty with the Cherokee, 1866. July 19, 1866. Ratified July 27, 1866, [https://treaties.okstate.edu/treaties/treaty-with-the-chokeee-1866.-\(0942\)](https://treaties.okstate.edu/treaties/treaty-with-the-chokeee-1866.-(0942)), (staženo 1.8.2022).

Podpis studenta a datum

Schváleno	Datum	Podpis
Vedoucí práce		
Vedoucí bakalářského semináře		
Garant oboru		